KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА“

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n ja KASSR:n TpKK:n lehti 17:s vuosikerta ★ Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 206. V. 1937 — Kuusipäivän 4:s päivä — Keskiviikkona syyskuun 22 p:nä

Säälimättä tuhottava kansan viholliset

Maamme työtätekevät Suuren Leninin-Stalinin puolueen johdolla menestyksellisesti suorittavat maatalouden uudelleen järjestämistä sosialistisilla perusteilla. Kolhoosijärjestelmä on maassamme voittanut. Työtätekevällä talonpoikaistolla on edessä leveä tie varakkaaseen, iloa ja onnea täynnä olevaan elämään.

Suuren synnyinmaamme kolhosnikat saivat tänä vuonna kerrassaan mainion sadon. Tämä uusi saavutus täyttää jokaisen sovettipatriotin, onnellisen maamme kaikkien rehellisten työtätekevien sydämet ilolla ja ylpeydellä.

Kolhoosien yltäkylläisyys ja kolhosnikkojen varakkuus ovat tulleet realisiksi miltei jokaisessa kolhoosissa. Se tulee aukaisemaan kolhosnikkojen eteen uusia, varakkaan ja kulttuurisen elämän ihania perspektiivejä ja innostamaan taisteluun uusien, vielä suurempien saavutusten puolesta.

Nämä valtavat voitot saattavat kansan viholliset vihan ja suuttumuksen raivoon. Katalat kansan viholliset tekevät kaikkensa horjuttaakseen ja heikentääkseen bolshevististen kolhoosiemme mahtia ja palauttaakseen maahamme entisen tilanherra- ja kulakkiorjuuden ajat. Tässä tarkoituksessa trotskilais-buharinilaiset bandiitit, porvarilliset natsionalistit ja muut fasismin agentit käyttävät kansainvälisen fasismin koeteltuja keinoja: tuholaisuutta, diversiota ja spionaashia.

Eilen, syyskuun 21 p. alkoi Puudosissa, Puudosin rajonissa toimivan oikeistolaisten vastavallankumouksellisen tuholaisryhmän oikeusprosessi.

Kansan viholliset Harlamov, Kornilov, Kolotihin, Fofanov, Lumbin, Bursin, Nagel yrittivät kaikin keinoin diskreditoida kolhoosijärjestelmää kolhosnikkojen edessä Karjalan yhdessä suurimmista maatalousrajoneista. Vihaten sovettikansaa he yrittivät erilaisilla tuhotöillä antaa musertavan iskun sovettimaallemme ja saada aikaan laajojen joukkojen keskuudessa tyytymättömyyttä puolueen ja sovettihallituksen suorittaman politiikan johdosta.

Heidän suoranaisena ohjelmana oli kirotun menneisyyden palauttaminen maaseudulla. Ennakkokuulusteluissa tästä avoimesti puhui oikeistolaisten vastavallankumouksellisten koplan yksi johtajista, kansan vihollinen Harlamov, Puudosin rajonin maaosaston entinen johtaja: "Tuholaistoimintamme oli suunnattu kolhoosijoukkojen köyhdyttämiseen, saada joukkotyytymättömyyttä puolueen ja hallituksen politiikan johdosta, palauttaa kollektivisoitu maaseutu yksilölliseen talonpoikaistalouteen. Tietenkin vastavallankumouksellisen järjestömme päämääränä oli pyrkimys kapitalismin restauratsioon SSSR:ssä".

Tätä ohjelmaansa nämä kolmasti kirotut ja katalat Karjalan kansan viholliset yrittivät toteuttaa käytännössä. Tuholaismaisesti suorittivat he kolhoosien maiden jaon ja kylvöplaanit. Kansan viholliset pakottivat kolhosnikkoja rikkomaan tuontuostakin agroteknillisiä sääntöjä ja tuloksena kaikesta tästä oli, että kylvöt tuhoutuivat, satoisuus säännöllisesti vuodesta vuoteen laski ja kolhosnikan työpäivän arvo aleni alenemistaan. Esim. jos kolhoosissa "Vesna" saivat kolhosnikat v. 1935 työpäivää kohti 2.250 grammaa jyväviljaa, niin v. 1936 saivat kolhosnikat ainoastaan 1.040 grammaa.

Kansanvihollisten konnan työstä Puudosin rajonissa signalisoivat kolhosnikat useampaan eri kertaan ja tästä olivat tietoisia NKP(b):n rajonikomitea kuin myös Karjalan Aluekomitea, mutta irtaantuneina joukoista, poliittisesti vararikkoutunut johto johon oli tunkeutunut kansan vihollisiakin ei ottanut huomioon näitä työtätekevien signaaleja.

Vastavallankumouksellisen bandin katalat aikeet siitä huolimatta kuitenkin aikanaan paljastettiin NKVD:n, revolutsion valppaiden työntekijäin taholta, jotka poistivat naamarin näiden kansanvihollisten kasvoilta ja paljastivat todelliset vastavallankumoukselliset bandiittikasvot.

Kansan vihollisten aikeet on paljastettu ja he ovat vastaamassa konnanteoistaan proletaarisen oikeuden edessä. Tietäkööt konnat ja heidän isäntänsä rajan toisella puolen, että kolhoosijärjestelmä on murtumaton. Lokakuun, sosialistisen revolutsion saavutuksia ei Karjalan kansa tule milloinkaan luovuttamaan!

Katalat kansan petturit, jotka ovat uskaltaneet nousta sosialismin saavutuksia vastaan ja yrittäneet palauttaa sovettimaamme onnellisille kolhosnikoille kirotun menneisyyden, restaureerata maassamme kapitalismin — on säälimättä tuhottava. Tämä on kaikkien Karjalan rehellisten kolhosnikkojen ja työtätekevien yhteinen vaatimus. Ei armoa kansan pettureille ja synnyinmaan kavaltajille!

Lähenee Suuren Proletaarisen revolutsion XX-vuosijuhla. Tämän suuren historiallisen merkkipäivän ottaa maamme vastaan valtavilla saavutuksilla sosialistisen rakennustyön kaikilla aloilla. Yleismaailmallis-historialliset sosialismin maan saavutukset ovat löytäneet kirkkaan heijastuksensa Stalinilaisessa Konstitutsiossa ja uudessa vaalilaissa.

Suuren Sosialistisen maamme kolhosnikat ja koko työtätekevä talonpoikaisto täydellisesti käsittävät, että varakas, kulttuurinen ja onnellinen elämä kohottavat entisestään sosialismin maan mahtia, yhä enemmän lujittavat sen puolustuskuntoisuutta ja ovat uutena, murskaavana iskuna synnyinmaamme vihollisille, katalille pettureille — fasististen vakoiluosastojen trotskilais-buharinilaisille agenteille ja niiden kanssa yhteen kietoutuneille porvarillisille natsionalisteille.

Vastaukseksi kansan vihollisten kataliin yrityksiin — on meidän parannettava työtämme, nopeasti likvidoitava tuholaisuuden seuraukset kansantaloutemme eri aloilla, puhdistettava kolhoosimme ja tuotantolaitoksemme kaikesta roskasta ja tehtävä kaikki kolhoosimme todella bolshevistisiksi ja kolhosnikat varakkaiksi.

Tov. Slavutskin protesti

SSSR:n täysvaltaisen edustajiston ja kauppavaltuuston työntekijöitä vastaan tehtyjen hyökkäysten johdosta

Tokio, 17 syysk. (TASS). Tänään Japanissa oleva SSSR:n täysvaltainen edustaja tov. Slavutskij jätti Japanin ulkoministerille Hirotalle kirjallisen protestin viimeaikana tuntemattomien japanilaisten taholta Tokiossa olevien SSSR:n täysvaltaisen edustajiston ja kauppavaltuuston työntekijöitä vastaan toistuneiden hyökkäysten johdosta. Protestissa seikkaperäisesti mainitaan viimeisten päivien aikana tapahtunutta kolme seuraavaa hyökkäystä: 1) syyskuun 7 päivänä — täysvaltaisen edustajiston sihteeriä Zhurbaa vastaan, joka ajoi edustajiston autossa vaimonsa ja edustajiston työntekijän Zubovan kanssa; 2) syyskuun 8 päivänä — täysvaltaisen edustajiston sotilasattashean apulaisen vaimoa Pavlovaa vastaan, joka kulki kadulla edustajiston lähellä, ja 3) syyskuun 13 päivänä — täysvaltaisen edustajan vaimoa Plotkinaa vastaan, myöskin edustajiston lähellä muutaman minuutin kuluttua sen jälkeen, kun hän poistui edustajistosta.

Lausuen protestin kaikkia näitä kerrassaan sallimattomia tapauksia vastaan, tov. Slavutskij kiinnittää Hirotan erikoista huomiota siihen, että "hyökkäysten uhreiksi joutuvat myöskin naiset ja että kussakin tapauksessa hyökkäyspaikalla läsnä olleet poliisiagentit eivät ryhtyneet minkäänlaisiin toimenpiteisiin hyökkäyksen ehkäisemiseksi ja hyökkääjien pidättämiseksi".

Lopuksi tov. Slavutskij järkähtämättömästi pyytää "ryhtymään välttämättömiin toimenpiteisiin mainittujen tapausten tutkimiseksi, syyllisten rankaisemiseksi ja tehokkaisiin toimenpiteisiin ryhtymistä japanilaisten viranomaisten taholta tuollaisten tapausten tulevaisuudessa toistumisen estämiseksi".

Ranskan kompuolueen politbyron päätökset

Paris, 18 syyk. (TASS). Ranskan kommunistinen puolue julkaisee selostuksen kommunistisen puolueen politbyron istunnosta, joka oli syyskuun 16 päivänä Thorezin puheenjohdolla.

Politbyro lausuu valittelunsa, että monilukuisia osoituksia kansanrintaman lehdistön palstoilla, joissa paljastetaan kansainvälisen fasismin palveluksessa olevien terrorististen joukkioiden tekoja, viranomaiset eivät ole käyttäneet yhteiskunnallisen järjestyksen ylläpitämiseksi.

Politbyro vaatii ryhdyttäväksi toimenpiteisiin terrorististen bandien likvidoimiseksi ja manöövierien estämiseksi niiden taholta, jotka hyökkäävät frankia ja Ranskan riippumattomuutta vastaan, pyrkien aiheuttamaan maalle vaikeuksia kansainvälisen fasismin eduksi.

Politbyro kehoittaa neljää suurta, kansanrintamaan kuuluvaa poliittista puoluetta kokoontumaan yhteen ja käsittelemään maan tilanteen maakuntavaalien aattona, sekä harkitsemaan toimenpiteet yhtenäisyyden lujittamiseksi.

Jouduttaakseen kommunistisen ja sosialistisen puolueen yhdistymisprobleemin käsittelyä, politbyro päätti kääntyä sosialistisen puolueen johdon puoleen kehoituksella kutsua koolle yhdistymistä harkitseva komissi.

Ranskan fasistien terroristinen järjestö

"Humaniten" paljas tuksia

Paris, 18 syysk. (TASS). "Humanite" julkaisee kirjoituksen fasistisen terroristisen "Cagulaire"-järjestön paljastamisen johdosta. Lehti osoittaa, että "Cagulaire"-järjestöön kuuluvat fasististen puolueiden ja ryhmittymien ("Ranskan kansallispuolueen", "Ranskan sosiaalisen puolueen", "Action Frances" ym.) jäsenet. Tähän järjestöön kuuluvat myöskin muutamat trotskilaiset, joiden joukossa eräs Legie, joka oli vangittu ja jolta poliisi löysi aseita ja sotatarpeita.

Sanomalehden mukaan, järjestö laajassa mitassa harjoitti aseiden hankintaa, jotka oli tarkoitettu Ranskan fasisteja varten. Pääkeskuksina, joista aseita tuotiin, olivat Antverpen (Belgia) ja San-Remo (Italia). Viime vuoden lokakuussa "Cagulaire"-järjestö toi Ranskaan aseita 1.200 tuhannen frankin arvosta.

"Humanite" edelleen osoittaa, että aseiden hankintakeskus San-Remossa oli järjestetty Mussolinin suostumuksesta ja toimi Italian fasistisen poliisin suojassa. Rahat aseiden hankintaan antoi Mussolinin ja Hitlerin kanssa yhteydessä oleva itävaltalainen parooni.

Miljona pakolaista Shanghaissa

Shanghai, (TASS). Japanilaiset sotajoukot, laivasto ja ilmavoimat ovat sotatoimien aikana tehneet Shanghaissa suuria hävityksiä.

Tekstiiliteollisuuden keskuksessa — Jantszypun rajonissa on tuhottu 160 tehdasta. Tshapeissa on palanut sytytyspommeista useita kymmeniä tehtaita.

Sotatoimien johdosta niinsanotussa länsi-Shanghaissa on suljettu kaikki tuotantolaitokset. Ainoastaan muutama kiinalainen tekstiilitehdas valmistaa sidekankaita Kiinan armeijalle. Kaikki teollisuustyöläiset, paitsi lähipiireissä asuvia, ovat jääneet Shanghaihin, jonka johdosta on muodostunut suuri työttömyys.

Kiinalainen väestö on kokonaan jättänyt Tshapein, Honkjun ja Jantszypun rajonit sekä osittain myöskin länsi-Shanghain ja Nandaon. Kansainvälisessä kaupunginosassa ja ranskalaisen konsession alueella on ainakin miljona pakolaista. Väliaikaisiin parakkeihin on sijoitettu 60 tuhatta ihmistä. Toisilla ei ole asuntoa, eivätkä voi matkustaa pois Shanghaista. Puolinälkäinen olemassaolo ja asuntojen puuttuminen ovat synnyttäneet pakolaisten keskuudessa koleran. Ranskalaisen konsession ja kansainvälisen kaupunginosan alueella on virallisesti rekisteröity yli 650 koleratapausta.

Japanin sota Kiinan kansaa vastaan

Japanin sotajoukkojen johdon suunnitelmat

Tjantszin, 18 syysk. (TASS). Japanin sotalaivaston keskittäminen Haitshzhoun lähelle (Tszjansun maakunta, Shandunin maakunnan rajan lähellä) ja monet muut seikat antavat aihetta arvella, että japanilaiset aikovat täällä nostaa maihin suuren desantin ja alkaa hyökkäyksen Lunhain rautatietä pitkin länteen.

Japanilaisten strateginen suunnitelma nähtävästi edellyttää, että yksi suuri japanilainen sotajoukko-osasto tulee etenemään etelään Tjantszin—Pukoun rautatietä pitkin, muodostaen uhkan Shandunin maakunnalle pohjoisesta, ja toinen — tulee etenemään Haitszhousta Lunhain rautatietä ja valtaamaan Sjuitszhoun kaupungin, jossa kulkevat ristiin Lunhain ja Tjantzin—Pukoun rautatiet. Toisen sotajoukon eteneminen leikkaisi Shandunin maakunnan etelästä, ja japanilaisten sotajoukkojen painostus Shanduniin kahdelta puolelta olisi eduksi japanilaisille niiden suunnittelemissa separaattisissa neuvotteluissa Han Fu-tsjun (Shandunin maakunnan kuvernöörin) kanssa. Japanilaiset eivät ole vieläkään menettäneet toivoa saada hänet puolelleen.

Han Fu-tsjun armeijassa lasketaan olevan 60 tuhatta verrattain hyvin aseistettua sotilasta, jotka eivät vielä ole ottaneet osaa taisteluihin, ja japanilaiset tahtovat joko vetää tämän armeijan puolelleen, taikka paralisoida sen.

Olevien tietojen mukaan, japanilaiset agentit suorittavat voimaperäistä työtä Shandunin armeijan ylemmän komentajiston keskuudessa, luottaen ainakin sen desorganisoitumiseen, samoin kuin ne tekivät 29:nnen armeijan komentajiston kanssa. Asettaen tehtäväkseen Shandunin maakunnan mitä pikemmin katkaisemisen, japanilaiset nähtävästi suunnittelevat aluksi rajoittua rautateiden valtaamiseen ja vasta epätoivoisen tilanteen muodostuessa vetää puolelleen Han Fu-tsjunin ja nostaa desantin Tsindaossa ja Tshifussa.

Japanilaisten sotajoukkojen etenemisen seuraava vaihe nykyisten suunnitelmien mukaan edellyttää japanilaisten sotajoukkojen yhden kolonnan etenemistä Sjuitszhousta Nankinin suuntaan ja toisen kolonnan etenemistä länteen Tshzhentshzhoun (Henanin maakunnan suuren rautatiesolmun) valtaamisen tarkoituksessa. Täällä japanilainen armeija tulisi yhdistymään niiden japanilaisten sotajoukkojen kanssa, jotka hyökkäävät etelään Peipin—Hankoun rautatietä pitkin. Vielä yhden Peipin—Syijuanin rautatietä pitkin toimivan japanilaisten sotajoukkojen ryhmän on japanilaisten suunnitelmien mukaan edettävä mahdollisimman kauas Baotouta kohti (Syijuanin maakunnassa), suojatakseen Shansin maakunnassa hyökkäävien joukko-osastojen sivustoja.

Kiinalaiset sotajoukot osoittavat sitkeää vastarintaa

Tjantszin, 18 syysk. (TASS). Japanilaisissakin tiedonannoissa tunnustetaan, että kiinalaiset sotajoukot osoittavat sitkeää vastarintaa japanilaisille Peipin—Hankoun rautatien rintamalla. Muutamia kilometrejä etelään Fanshanista ja Ljulihestä pohjoiseen kiinalaiset sotajoukot jatkuvasti torjuvat japanilaisten hyökkäykset.

Rautatien itäpuolella japanilaiset sotajoukot ovat edenneet 20 kilometriä etelään Guanista, ja idän suunnassa ovat saavuttaneet Tshzhumahe-joen vasemman rannikon. Matshanin sektorissa japanilaiset syyskuun 16 päivänä puolitoista vuorokautta kestäneen taistelun jälkeen valloittivat Nanhefun punktin, 15 kilometriä länteen Matshanasta.

Kiinalaisten lentokoneiden aktiivisuus

Shanghai, 19 syysk. (TASS). Syyskuun 19 päivää vasten yöllä kiinalaiset lentokoneet tekivät 6 hyökkäystä Vanpu-joella olevia japanilaisia sotalaivoja ja japanilaista sotabaasaa vastan Jantszypun rajonissa. Muutamia pommeja sattui japanilaisten sotatarvevarastojen piiriin, jossa syttyi tulipalo. Japanilainen zenittitykistö lakkaamatta ampui kiinalaisia lentokoneita. Yksi lentokone tuli pudotetuksi. Kiinalaisten lentäjien rohkeus herätti ihastusta väestössä. Kansan joukot iltamyöhään asti seurasivat yötaisteluita talojen katoilla.

Kiinalaisten tietojen mukaan, syyskuun 18 päivän aamulla, sen jälkeen kun japanilaiset sotajoukot saivat uusia täydennyksiä, ne uudelleen valtasivat Lodjanin. Koko syyskuun 18 päivän tässä rajonissa käytiin taisteluita.

Syyskuun 19 päivän aamulla 21 japanilaista lentokonetta pommittivat radioasemaa ja vesijohtoasemaa Nankinissa. Asemat eivät vahingoittuneet. Neljä japanilaista lentokonetta tuli pudotetuksi.

Pettymys ja epätoivo Roomassa

Rooma, 17 syysk. ("Izvestijan" omalta kirjeenvaihtajalta). Kaikista ponnistuksista huolimatta fasistinen lehdistö ei ole kyennyt salaamaan sitä hämmennystilaa, minkä on aiheuttanut Italian syrjäyttäminen laivaliikenteen suojelemisesta Välimerellä. Roomassa niin paljon uskottiin itsereklaamiin Italian ratkaisevasta merkityksestä Välimeren kohtalossa, että jatkuvaisuusvoiman vaikutuksesta kaikki fasistiset lehdet yrittävät uskotella maailmaa ja itseään minkäänlaisten päätösten mahdottomuudesta Välimeren suhteen ilman Italian osallistumista ja näiden päätöksien hyväksymistä Italian taholta.

Rooma yritti estää Nyonin konferenssin kokoontumisen, mutta siitä kuten on tunnettua, ei tullut mitään. Nyt Italia tekee kaiken voitavansa, tehdäkseen mahdottomaksi konferenssin päätöksien toteuttamisen. Siitäkään yrityksestä ei myöskään tule mitään. Roomassa ajateltiin, että jos Italia kieltäytyy konferenssiin osallistumisesta, niin Parisi ja Lontoo alkavat pyytää Rooman vallanpitäjiä muuttamaan päätöksensä, ehdottavat kompromisseja ja eivätkä, tietenkään, mitään konkreettista voi päättää ilman Rooman osanottoa. Täällä niin paljon uskoivat keinottelupolitiikan voittamattomuuteen, että tälläkin kertaa katsoivat aletun pelin voitetuksi.

Mutta Rooman politiikkojen täytyi kuitenkin kokea ankara pettymys. Konferenssi kokoontui ilman Italiaa. Koko maailma sai tietää pelon syyt, joiden johdosta Rooma pelkäsi tulla Nyoniin, kaikkien huulilla oli todellisen agressorin nimi, joka harjoitti kauppalaivojen upottamista Välimerellä. Konferenssi teki useita tehokkaita päätöksiä ilman Italiaa ja, kuten täällä ovat oikein ymmärtäneet, sitä vastaan. Siitä huolimatta silläkin hetkellä Roomassa tuntui päänhuimausta olemattomasta suuruudesta ja "imperiumin" pettävästä ratkaisevasta merkityksestä Välimeren kysymyksissä.

Italia vaati laivaliikenteen suojelemisen toteuttamisessa samanlaisia oikeuksia Englannin ja Ranskan kanssa. Erinomaisesti ymmärtäen, että konferenssissa Roomalle annettu ainoastaan omien aluevesiensä suojeleminen merkitsee Nyonin päätöstä lopettaa merirosvous ja agressio (joka ei olisi mahdollista toteuttaa, jos Italialle olisi annettu samanlaiset oikeudet meriteiden suojeluksessa), täällä tehtiin yritys tehdä tyhjäksi Nyonin päätökset, vaatimalla täyttä tasa-arvoisuutta. Uudelleen, kuten konferenssin edelläkin, Italian hallitus hautoi mielikuvituksia Välimeren kysymysten radikaalisen ratkaisun mahdottomuudesta ilman Italiaa. Italian vastauksen antamisesta on jo kulunut useita päiviä. Yhä enemmän ja enemmän selvenee, että tällä kertaa Englanti ja Ranska eivät aio tehdä myönnytyksiä. Italialaisen lehdistön on itsensä rauhoittamiseksi palattava traditsioniseen parjaukseen ja ketään peloittamattomiin uhkauksiin. Italian lehdistön lukijakunta voi vielä kerran sanomalehtien häikäilemättömän hävyttömyyden takaa nähdä Rooman paperisuuruuden.

Itse Italian hallitus saa tällä hetkellä ansaitun opetuksen ja vakavan varoituksen, joka havainnollisesti osoittaa, että merirosvotekojen jatkaminen saa vastaansa sellaisen reaktion, jonka vastustaminen käy Italialle ylivoimaiseksi, huolimatta maalle annetusta muodoltaan uhkaavasta mutta sisällöltään tyhjästä "imperiumin" nimityksestä ja huolimatta voimaperäisestä keinottelusta "saksalais-italialaisella" akselilla.

ZAM.

Kiristyksien ja provokatsioiden politiikka

Lontoo, 17 syysk. ("Izvestijan" omalta kirjeenvaihtajalta). Tietotoimisto Espagne tiedoittaa vaikutusvaltaisista lähteistä, että Italia on "antanut" kapinallisille 12 vedenalaista venettä, siinä luvussa "Torrizellin" ja "Anfitriten". Koska kapinallisilla ei ole vedenalaisten veneiden ohjaukseen kykeneviä upseereita eikä miehistöä, niin viimeksimainituissa tulee olemaan italialainen miehistö.

Mainitaan, että Italia pyrkii yhtymään Välimerellä asetettavaksi tulevaan patrullipalvelukseen mahdollisuuden mukaan vahingoittamatta vaikutusvaltaansa. Roomasta saatujen tietojen mukaan, Italia odottaa sitä, että seuraava askel tulisi tehdyksi Englannin ja Ranskan taholta. Mutta "Timesin" Rooman kirjeenvaihtaja kuitenkin kirjoittaa:

"Siitä huolimatta, yleisen mielipiteen mukaan, Italia ei ole yhteistoimintaa vastaan, ja jos sille tehdään virallinen ehdotus tasa-arvoisuuskäsitteen määrittelemisestä, se on valmis sen tekemään".

Kirjeenvaihtaja lisää, että "täällä kahden viimeisen päivän aikana tehdyistä erilaisista lausunnoista voidaan päätellä, että Italia katsoo tasapuolisuuden vyöhykkeiden arifmeettisena tasoituksena aluksien luvun tai sille annetun vyöhykkeen laajuuden mielessä".

Italian diplomatia pyrkii vaikuttamaan ennenkaikkea Englantiin. Italialaisista piireistä lähtöisin olevien huhujen mukaan, Englanti muka on taipuvainen myöntämään Italialle täydellisen tasa-arvoisuuden. Samoista lähteistä vakuutetaan, että Chamberlain on kiinnostunut tuleviin englantilais-italialaisiin neuvotteluihin ja muka on antanut Edenille telefonitse ohjeet, ettei Eden asettaisi näitä neuvotteluja uhanalaiseksi.

"Daily Express" julkaisee tiedonannon, jota ei ole mahdollista tarkastaa, ja joka nähtävästi, on myöskin lähtöisin italialaisista alkulähteistä. Tiedoituksessa sanotaan, että Italia on varoittanut aikomuksestaan olla sallimatta kajota sen laivaliikenteeseen Välimerellä tai "mihin kategoriaan tähän kuuluvien sen aluksien normaaliseen liikenteeseen". Italian ulkoministeristön edustaja ilmoitti "Daily Expressin" kirjeenvaihtajalle, että jos Italia haluaa lähettää vedenalaisten veneidensä eskaaderin merirosvoja vastaan patrullipalvelusta suorittavien aluksien toimintapiiriin, niin se tulee sen tekemään ja vastuunalaisuuden asettaa Ranskalle ja Englannille.

Samanaikaisesti italialainen lehdistö käy kamppailua Edenia vastaan. "Timesin" Rooman kirjeenvaihtaja kirjoittaa:

"Yhä selvemmäksi käy muutamien kommenteeraajien taipumus lykätä todellinen syy Nyonin konferenssista Englannille ja m.m. Edenille, että hän on etsinyt vastakorvausta epäonnistumisestaan Abessinian politiikassa". **Dzhenkins.**

YHÄ UUDET METSÄTYÖPUNKTIT YHTYVÄT KILPAILUUN

Kaksituhansikkojen sitoumus

Sjandan metsänhakkuupunktilla (Kemin rajoni) kaaderityöläisten keskuudessa Lokakuun revolutsion XX-vuotisjuhlan edellinen kilpailu laajenee. Metsänhakkaajat Vilho **Kuho, I. Leinonen,** A. **Vanhanen** ja K. **Pirshkanen** ovat sitoutuneet hakkaamaan 2 tuhatta festmetriä mieheen. Puutavaran vetäjät **Daniljev, Trofimov, Kuzmin** ja **Abramov** ovat sitoutuneet vetämään sesongin aikana 2 tuhatta festmetriä mieheen.

Lokakuun 1 päivään saakka metsätyöläiset työskentelevät asuinparakkien rakennustöissä ja sen jälkeen alkavat he työskennellä ottamiensa itsesitoumuksien täyttämiseksi.

Filippov.

TIEDOT

PUUTAVARAN HAKKUUSTA JA AJOSTA KARELLES-TRUSTISSA SYYSKUUN 10 p. MENNESSÄ v. 1937

Tuotantolaitokset	Vuosiplaanin täyttö hakkuussa %%	Kvarttaaliplaanin täyttö hakkuussa %%	Vuosiplaanin täyttö ajossa %%	Kvarttaaliplaanin täyttö ajossa %%
Kantalahden lespromhoosi	86,5	27,5	92,6	50,8
Kiestingin "	70,8	27,6	62,2	10,6
Tshupan "	95,9	13,8	89,3	15,2
Ambarnajan baasa	12,7	63,4	28,9	101,3
Kemin lespromhoosi	70,2	59,8	70,8	67,8
Uhtuan "	53,3	22,9	64,7	48,2
Rukajärven "	61,1	12,1	73,1	15,3
Tunkuan "	46,9	58,7	74,1	38,3
Olympian baasa	43,8	—	30,1	—
Sorokan lespromhoosi	64,2	54,7	61,8	65,0
Idelin baasa	6,6	18,6	6,2	14,5
Paatenen lespromhoosi	38,4	32,3	43,6	32,9
Losinajagoran baasa	23,1	33,0	17,5	21,0
Suurlahden ratapölkkysaha	136,4	—	36,1	—
Kontupohjan lespromhoosi	54,2	49,3	77,3	64,0
Santalan baasa	7,8	18,0	12,4	25,6
Petrovskin lespromhoosi	47,3	50,6	43,6	48,0
Motorinan baasa	—	—	17,6	35,1
Lintujärven "	8,2	36,1	33,0	61,6
Matroosan "	43,9	31,2	43,1	21,5
Vilkan "	55,8	19,7	51,6	29,6
Lososinan "	56,1	45,6	53,7	42,1
Derevjannajan baasa	42,0	29,2	37,3	22,0
Pjazhijevoselän "	38,2	29,0	36,1	12,8
Latvan "	28,9	12,8	38,0	30,2
Pain "	42,8	23,8	32,8	27,6
Paatjärven "	84,2	74,8	65,9	64,8
Prääsän lespromhoosi	52,3	—	42.1	—
Kintaan baasa	5,5	13,6	18,9	30,0
Krakulin "	5,9	14,2	12,9	25,8
Vieljärven lespromhoosi	46,9	31,5	63,1	35,4
Aunuksen "	42,9	43,3	58,4	47,9
Yhteensä:	44,3	30,5	52,6	33,5

Metsätyötuhansikkoja

Tunkuan lespromhoosin alueella on vain 3 metsätyötuhansikkoa. Tämä osoittaa sitä, että Tunkuan lespromhoosi on huonosti tehnyt työtä tuhansikkoliikkeen kehittämiseksi rajonin metsätyömailla.

Tunkuan lespromhoosin metsätyöläiset Paavo **Jemeljanov** ja **Kondratjev** ovat ottaneet itsesitoumuksen 1/X—1937—1/X—38 välisellä ajalla hakkaamaan 7 tuhatta festmetriä puutavaraa. Ivan Jemeljanov on myöskin sitoutunut samassa ajassa hakkaamaan 3 tuhatta festmetriä.

Näiden tovereiden esimerkkiä on seurattava Tunkuan rajonin kaikkien metsätyöläisten.

Tunkuan rajonin lespromhoosin on luotava edellytykset tuhansikkoliikkeen edelleen kehittymiselle. Päähuomio on kiinnitettävä työläisten elinolojen järjestämiseen.

A. Piivojev.

Metsätyöneuvottelu Uhtualla

Syyskuun 14 päivänä alkoi Uhtualla rajonia käsittävä metsätyöneuvottelu, johon olivat saapuneet metsätyöpunktien päälliköt, heidän teknilliset apulaiset, metsätyömestareita ja etumaisia metsätyöläisiä.

Ensimmäisenä neuvottelussa kuultiin lespromhoosin tirehtöörin tov. Bogdanovin selostus toimenpiteistä tuholaisuuden jälkien likvidoimiseksi metsäteollisuudessa. Metsätyöneuvotteluun osallistuneet kiinnittivät mitä vakavimman huomion tähän suuren merkityksen omaavaan kysymykseen. Selostuksen johdosta esiintyi puheenvuoroilla 38 henkilöä. Käytetyissä puheenvuoroissa bolshevistisesti kritikoitiin lespromhoosin johtoa ja paikkojen päällä työskenteleviä johtavia työntekijöitä niistä suurista virheistä ja epäkohdista, joita rajonissa on suuressa määrässä ilmennyt. Useissa puheenvuoroissa osoitettiin, että lespromhoosi edelleenkin johtaa metsätöitä byrokraattisilla johtometodeilla ja unohtaa konkreettisen avunannon metsätyöpunkteille. Puheenvuorojen käyttäjät osoittivat, että on ryhdyttävä puheista tekoihin ja paljastettava henkilöt, jotka tuholaismaisilla menetelmillä jarruttavat metsätyötehtävien täyttämistä ja turvattava tulevan hakkuukauden tehtävien menestyksellinen täyttäminen.

Taideasiain hallinnon natsionalistinen käytäntö

Taideasiain hallinnon johtoon pesiytyneet porvarilliset natsionalistit tekivät kaiken voitavansa hajoittaakseen työtätekevien karjalaisten itsetoiminnallisen taidetyön ja jarruttaakseen muodoltaan kansallisen ja sisällöltään sosialistisen kulttuurin kehittymistä Karjalassa. Tähän saakka Taideasiain hallinnon johdossa on kansan vihollisen Hyppösen asettama Bordjug. Spionien Irklisin, Hyppösen, Marinushkinin ohjeiden mukaisesti hän likvidoi Karjalan nuorten katsojien teatterin ja kaikin keinoin jarruttaa itsetoiminnallisen taiteen kehittymistä.

Suuremmalla menestyksellä suorittaakseen tuhotyötään, Bordjug ympäröi itsensä luokkavierailla ja minkäänlaista poliittista luottamusta ansaitsemattomilla aineksilla. Bordjugin lähin apulainen, liikemies Tumarkin tunkeuduttuaan Kansan luomistyön keskustalon johtoon, on hajoittanut itsetoiminnallisen työn ja muuttanut Kansan luomistyön talon liikelaitokseksi. Tumarkin antoi lippujen levitystyön vaimolleen, maksaen siitä hänelle suunnattomia summia. Aikanaan hän veti Kulttuuritalolle Leningradin teattereista hämäräperäisistä teoista eroitetun Bergerin.

Karjalan taiteen dekaadin aikana Leningradissa Tumarkin kaikinkeinoin yritti diskretidoida karjalaisten ja vepsäläisten kansantaidetta.

Dramaattisten piirien jäsenet signalisoivat Taideasiain hallinnolle, että Ozerovia ei missään tapauksessa voida sietää Karjalan taiteen johtajana. Mutta miten hänen vanha ystävänsä Bordjug olisi voinut ryhtyä jonkinlaisiin toimenpiteisiin Ozerovia vastaan, ja viimeksimainittu vielä tänäkin päivänä työskentelee Taideasiain hallinnossa. Työtätekevät oikeutetusti lausuivat suuttumuksensa Ozerovin raakamaista töykeyttä ja aatelismaista välinpitämättömyyttä vastaan omintakeisten taidepiirien työssä, kirjoittivat siitä "Krasnaja Karelijaan", mutta Taideasiain hallinto ei ryhtynyt minkäänlaisiin toimenpiteisiin. Ozerov perusti kuoron, joka esitti pääasiallisesti suomalaisia lauluja. Kuoro koko olemassaolonsa aikana ei ole esittänyt yhtäkään karjalaista kansanlaulua. Tämän kuoron jäsenet samanaikaisesti lauloivat kirkossa. On selvää, ettei tällaiselle tyypille missään tapauksessa olisi saanut uskoa taiteen minkään alan johtamista, mutta siitä huolimatta hänet hiljattain lähetettiin kansalliseen rajarajoniin suorittamaan valmistautumista radiofestivaaliin. Voidaan kuvitella minkälaista valmistustyötä Ozerov siellä suorittaa.

Taideasiain hallinto tietoisesti ja tahallisesti asetti työhön kansan vihollisia taikka kykenemättömiä ihmisiä, hajoittaakseen kansan luomistyön. Tähän asti sinfoniaorkesterin johdossa on pimeän menneisyyden omaava eräs Teplitskij, joka ei ansaitse minkäänlaista poliittista luottamusta. Tätä sinfoniaorkesteria joka paikassa reklamoidaan itsetoiminnallisesta opiskelupiiristä kasvaneena orkesterina, vaikka itseasiassa se on muodostettu ammattisoittajista, joista sitäpaitsi enemmistö on ulkomailta tullutta, joiden keskuudessa epäilemättä on luottamusta ansaitsemattomia ihmisiä.

Taideasiain hallinnon koko käytännöllinen työ on suunnattu siihen, että Karjalan kansan taide tulisi alistetuksi fasistisen Suomen vaikutukselle, ettei kansan luomistyö saisi kehittymisen mahdollisuutta. Tässä tarkoituksessa kaikinkeinoin yritettiin hajoittaa kanteleansamble, luomatta alkeellisimpiakaan ehtoja kantelekollektiivin toiminnalle. Kontupohjaan perustettiin "kansallinen" kollektiivi, joka spesialisoitui Suomesta tuotujen tanssien ja laulujen alalla. Jo yksinomaan puvuissakin se matkii porvarillisia suomalaisia näyttelijöitä. Taideasiain hallinto ei lainkaan johda Soutjärven, Petrovskin ym. rajonien omintakeisia laulukuoroja.

Kansan luomistyön diskreditoimiseksi, rajoneihin istutettiin vihollispesiä, jotka "puhtaan taiteen" kyltin alla salakuljettivat vieraita aatteita. Puutosin rajonissa toimi kolme vuotta niinsanottu "kolhoositeatteri", joka oli annettu luokkavieraiden ainesten Gorskin, Poljarskin ja Kumpp. haltuun. Itsetoiminnallisen taiteen kehittämiseen myönnetyt varat käytettiin läpeensä vihamielisten ihmisten palkintoihin ja satumaisen korkeisiin kirjallisuuspalkkioihin. Yksinomaan viime vuonna teatteri teki 18 tuhannen ruplan ylikulutuksen, v. 1937 ensimmäisinä kuukausina 35 tuhannen ruplan ylikulutuksen.

Viholliset tulivat niin häikäilemättömiksi, että Bojarskin suulla kyynillisesti lausuivat:

— Me olemme tulleet hankkimaan rahaa.

Suuren proletaarisen kirjailijan Aleksei Maksimovitsh Gorjkin kirjoittamia näytöskappaleita väärenneltiin ja turmeltiin.

Kansan viholliset hajoittivat dramaattisen piirin Puutosissa, mutta antaakseen jonkinlaisen näennäisen muodon työstään ja nukuttaakseen rajonijohtajien valppautta, muodostivat näyttelijöistä brigadeja, joiden tehtäväksi antoivat tallien ja navettojen tarkastuksen.

Miten kansan vihollinen Gorskij ja hänen kumppaninsa voivat kolmen vuoden ajan suorittaa hajoitustyötään? Se oli mahdollista ainoastaan siksi, että Gorskilla oli suosijoita Taideasiain hallinnossa, ja vasta sen jälkeen kun selveni, että Gorskij voi saattaa satimeen myöskin Bordjugin, Tumarkinin ja Kumpp., teatteri likvidoitiin.

Karjalaisiin ja vepsäläisiin rajoneihin lähetettiin teattereita, jotka antoivat esityksiä suomenkielellä. Kansan vihollisen Kirshonin paljastamisen jälkeen Petroskoin draamateatterissa jatkettiin tämän trotskilaisen hylkiön näytelmän esittämistä. Kun katsojat soittivat telefonissa Bordjugille, vaatien poistamaan näyttämöltä "Suuren päivän", Bordjug käski tahraamaan ilmoituksista Kirshonin nimen, mutta näytelmän jätti näyttämölle.

Hajoitettuaan itsetoiminnallisen taidetyön ja dramaattisen teknikumin uusien sovettinäyttelijöiden kasvatuskehtona, kansan viholliset kutsuivat teattereihin luokkavieraita aineksia ja poliittista luottamusta ansaitsemattomia ihmisiä. Täällä löysi turvapaikkansa hylkiö Levitskij, joka levitti irstaisuutta nuorison keskuudessa, teki pilkkaa sovettityttöjen ihmisarvosta. Kun Levitskin teot tulivat paljastetuksi, tämä roisto heti karkasi Karjalasta ja Taideasiain hallinto teki kaiken voitavansa "hämätäkseen" tämän asian mitä pikemmin. Kansan luomistyön talon kinon isännöitsijänä on tähän päivään asti ollut Suhanov, joka oli rötöksistään eroitettu Elektrotokista. Uhtuan kolhoositeatteri on annettu täydellisesti Juntusen haltuun ja Taideasiain hallinnon työntekijöistä ei ole kukaan kiinnittänyt minkäänlaista huomiota tämän teatterin työhön.

Aluelehdet "Krasnaja Karelija", "Punainen Karjala" ja "Komsomolets Karelii" saivat signaaleja siitä, että taidetyön rintamalla Karjalassa isännöivät kansan viholliset, mutta porvarillisten natsionalistien äänitorvina ne eivät yrittäneetkään paljastaa kansan vihollisten pesiä.

Julkaistuaan kirjoituksen Taideasiain hallinnon asioista, "Komsomolets Karelii" ei saattanut asiaa loppuun. Kun kirjoitettiin arvostelu "Onnettomuus viisaudesta", jonka draamateatteri oli väärentänyt, "Krasnaja Karelijan" entisen toimittajan sijainen Gradusov ei julkaissut arvostelua lausuen, että: Nikoljskij sanoi, että on kehuttava.

Bordjug, Ozerov, Tumarkin ja heidän kumppaninsa ovat vieläkin tehtävissään, jatkavat tuhotyötään, ja kaikki tämä tapahtuu Aluekomitean ja Karjalan sovettijärjestöjen silmien edessä.

N. KLIMENKO.
A. KOZLOV.

Vihollisen agentuuri Karjalan kirjallisuudessa

"Karjalan Kommuunissa" joku Topias v. 1923 kirjoitti: "Ukko Lönnrot lienee ainoa, joka koruttomissa matkakirjeissään on kuvannut Karjalan kansaa sellaisena kuin se todella on — tietämättömänä, raakana ja taika-uskoisena, jossa tietysti on kyllä erinomainen aines sivistyksen muokattavaksi, mutta joka sellaisenaan on varsin kaukana kaikista ihannoimisista."

Tämänlaatuisia lausuntoja Karjalan kansasta, sen "tietämättömyydestä ja raakuudesta" on ilmaantunut myöhemminkin. Näiden lausuntojen esittäjät — suursuomalaiset shovinistit ja porvarilliset natsionalistit pitävät itseään "kulttuurisen" kansallisuuden edustajina ja kuvittelivat itsensä "raa'an" karjalaisen kansan valistajiksi, porvarillisiksi sivilisaattoreiksi.

Nämä porvarilliset sivilisaattorit — suursuomalaiset shovinistit ja porvarilliset natsionalistit, jotka kaivautuivat kirjallisiin sekä kustannusjärjestöihin, yhteensulautuivat trotskistien ja buharinilaisten kanssa, niiden kanssa, jotka kielsivät sosialismin rakentamismahdollisuuden SSSR:ssä, ja toteuttivat näiden linjaa ja propageerasivat trotskilaisia ja buharinilaisia idcoita Karjalan kirjallisuudessa. "Punaisen Karjalan" entinen toimittaja Vento esiintyessään Karjalan kulttuurin kansallisia muotoja ja kirjallisuutta vastaan, Karjalan kirjakielen luomista vastaan, kirjoitti, että näitä kysymyksiä ei voida ratkaista yhden valtion, SSSR:n puitteissa.

Nämä porvarilliset natsionalistit propageerasivat natsionalistis-fasistisia teorioita "suomenkielisen" kirjallisuuden luomisesta ja pitivät suuntana kirjallisuutta, jonka piti syntyä "kulttuurisen" kansakunnan — suomalaisten — luomana ja joka orientoitui fasisti-Suomeen.

Natsionalistis-fasististen teoriain räikeänä edustajana oli kirjallisuuskriitikko, Pedinstituutin kirjallisuuden opettaja ja oppikirjojen laatija Urho Ruhanen. Tarkastellen suomenkielisen sovettikirjallisuuden tematiikkaa ja sisällystä, hän erikoisella ihastuksella alleviivasi, että tässä kirjallisuudessa heijastuvat "erikoisesti Suomen kysymykset".

Suursuomalaiset shovinistit ja porvarilliset natsionalistit täyttivät meidän koulumme Karjalassa ja meidän sovettikirjallisuutemme Suomen porvarillisen kulttuurin aineksilla, ja karjalaisen väestön opettamista suomen kielellä leningradilaisen kritiikon V. Aallon huomautuksen mukaan katsoivat "hajallaan olevien suomalaisten kansallisuuksien yhteenliittämisen ja kokoamisen voimakkaaksi aseeksi".

Natsionalisteilla kyllästetty Karjalan Sovettikirjailijain Liitto ei kyennyt loppuun saakka paljastamaan ja tuhoamaan natsionalisteja kirjallisuudessa. Eri tovereiden valppauden tylsymiseen huomattavassa määrässä myötävaikutti kansanvihollinen Hyppönen, joka ohjasi Sov. Kirj. Liiton työtä. Sen lisäksi Hyppönen persoonallisesti Leningradista toi Karjalan Sov. Kirjailijain Liiton "luovaa kerhoa" vahvistamaan (?) natsionalisti ja trotskisti Helon.

Helon poliittinen ja luomistyöhistoria on hyvin opettava.

Kertomuksessa "Saappaat" kuvaa hän punaisia komentajia omanvoiton pyytäjiksi ja väestöä ryöväävikisi marodeereiksi. Kertomuksessa "Kuolema" hän itkee kuolevaa kulakkia ja saarnaa säälinherättämisen puolesta luokkavihollista kohtaan. Kertomuksessa "Jumpura" puolueenjäsen vetää samaa köyttä kulakin kanssa ja kehoittaa uittajia lakkoon ja lespromhoosin johtajien fyysilliseen kurittamiseen. Kertomuksessa "Iivanan lankeemus" parjaa Helo sovettikoulua, joka muka on kykenemätön kasvattamaan lapsia. Ystäviensä, natsionalistien ja trotskistien mieliksi Helo parjaa sosialistisen talouden välittömiä komentajia, kuvaten heidät juopoiksi, hulikaaneiksi, roistoiksi. Trotskisti Helon mukaan sovettisysteemi on niin mätä, että se ei kykene torjumaan vanhan järjestelmän painostusta.

Viteleen sankarillisille kommunisteille, joiden johtajana oli Putilovin tehtaan työläinen Rozenshtein, omistetussa runoelmassa "Laatokan lauluja" Helo partisaanin ampumista kuvatessaan osoittaa karjalaisen köyhän ja keskivarakkaan talonpoikaiston äänettömäksi, jopa valko-suomalaisille myötämieliseksi joukoksi.

Natsionalisti Helo parjasi Karjalan kansaa. Paljon avomielisemmin kuin "proletaarinen" runoilija Helo tunnustivat valkosuomalaiset upseerit, jotka selkänahassaan saivat tuntea Karjalan kansan "riemuisen" ja "sydämellisen" vastaanoton, kirjoittivat memuaareissaan: "Aunuksen ja Säämäjärven retkikuntien epäonnistumisen suurimmaksi syyksi on katsottava, että etelä-Karjalan talonpoikaisväestö koko ajan oli meitä vastaan".

Kun aikoinaan Helon vihamielistä ideologiaa vastaan herätettiin kysymys, natsionalistit asettuivat häntä puolustamaan. Kokonainen joukko natsionalistisia kriitikkoja ja nykyään paljastettuja kansan vihollisia (V. Aalto, K. Vento, Koivu, Mantere ym.) otti kiihkeästi Helon siipiensä suojaan.

Helon tuholaistoiminnan karakteristiikka kirjallisuudessa ei olisi täydellinen, ellemme mainitsisi hänen osuudestaan kirjallispoliittiseen elämään Karjalassa.

Miltei koko Karjalassa oleskelunsa ajan (1927—1930) esiintyi hän natsionalististen ryhmittymien initsiaattorina ja lähenteli natsionalisteja.

Vuosina 1930—31, jolloin Leningradissa muodostettiin trotskilainen keskus kirjallisuudessa — "Litfront", L. Helo, jolla tähän mennessä oli natsionalistisen ryhmätoiminnan kolmivuotinen "staazhi", osoittautui tämän trotskilaisen järjestön edustajaksi suomalaisessa kirjallisuudessa. Helon välityksellä trotskilaiset ottivat yhteyden suomalaisiin natsionalistisiin kirjailijoihin ja alkoivat harjoittaa tuholaistyötään suomalaisessa sovettikirjallisuudessa.

Julkaisussa "Puna-kantele" (N:o 12 v. 1931) Helo tunnusti, että "... minä en voinut olla suhtautumatta myötämielisesti tähän liikkeeseen". Mutta loppuun asti hän ei sanottavaansa sanonut. Helo ei vain myötämielisesti sanoissa suhtautunut "Litfronttiin", mutta myöskin toteutti tämän trotskilaisen järjestön päätöksiä. Käyttäen hyväkseen "Puna-kanteleen" vastaavan toimittajan ominaisuutta, hän vastoin toimituskollegion mielipidettä kahdessa numerossa julkaisi kansan vihollisen, Litfrontin silloisen johtajan Kamegulovin artikkelin. Tässä artikkelissa Kamegulov julisti sovettikirjailija M. Sholohovin kulakkikirjailijaksi ja hänen romaaninsa "Hiljainen Don" kulakkituotteeksi.

Diskussian aikana Karjalan kulttuurista ja kielestä Helo oli aina suomalaisten natsionalistien — H. Raution, K. Vennon ym. rintaman avangardissa. Artikkelissaan: "Voiko suomenkieli olla vallankumouksellista", hän vastustaa sovetismien liittämistä suomenkieleen. Sellaiset sanat kuin kolhoosi, sovhoosi hän sanoo olevan käsittämättömiä jopa venäläisillekin; "näitä sanoja kulakit menestyksellä käyttävät väestön peloittamiseksi". Hän kirjoittaa:

"Punainen Karjala" käyttää uskollisesti termejä "kolhoosi, sovhoosi" ja johtaa niistä vielä muitakin — kolhoosilaiset, kuvitellen nähtävästi tämän hyvin vallankumoukselliseksi".

Leningradissa työskennellessään Helo muodosti ryhmän natsionalisteja ja kansan vihollisia (Savolainen, Aalto, Vento, Ruhanen, K. Mäkelin, Koivu ym.). Itse asiassa johtivat nämä LAPPin suomalaisen sektsian työtä ja ohjasivat sitä natsionalistiseen uomaan.

Kansanvihollinen Hyppönen ei erehtynyt. Helo osoittautui suojelijansa ansiokkaaksi välikappaleeksi. Karjalaan saavuttuaan v. 1937 hän jälleen solmii entisiä yhteyksiään Kukkoseen. Täällä kokoontuvat natsionalistit Luoto, Aaltonen, Tihlä ym.

Kustannusliike "Kirjassa" työskennellessään Helo jälleen käytännössä jatkaa entistä natsionalistista politiikkaansa kieleen nähden. Kun toimittaja Leskinen kirjoittaa sanan "revolutsio", korjaa Helo sen: "vallankumous".

Kansan vihollisen Hyppösen asettamana natsionalisti ja trotskisti L. Helo, nojaten natsionalistisiin ja fasistisiin aineksiin (Ruhanen, E. Rautiainen, Emil Virtanen, Oinonen, Luoto ym.) ja lähennellen toista ryhmää, jota johti kansan vihollinen I. Sergejev, yrittää harjoittaa hajoittavaa toimintaansa Karjalan Sovettikirjailijain Liiton sisällä, toimintaa, joka on tähdätty karjalaisen sovettikirjallisuuden luomisen jarruttamiseksi.

Sovettikirjailijain Liiton koneistossa ja puoluejärjestön johdossa työskennellyt kansan vihollinen Ivan Sergejev yritti venäläisen luomistyöryhmän tehdä poliittiseksi ryhmittymäksi Sovettikirjailijain Liiton muuta osaa vastaan. Hän yritti ympärilleen muodostaa ryhmää Liiton ulkopuolella olevista kirjailijoista, kuten Bazanovista, Kutasovista, joilla oli persoonallisia yhteyksiä trotskisteihin.

Karjalan Konstitutsion julkaisemisen aikana kansan vihollinen Sergejev Sov. Kirj. Liiton puolueja yleisissä kokouksissa sekä Pedinstituutin kokouksessa esiintyi karjalaista kirjakieltä vastaan. Sov. Kirj. Liitossa hän toteutti tuholaistoimintaa, provosoi eri kirjailijoita kansalliseen erimielisyyteen. Hänen kanssaan juopotellut tieteiden kandidaatti Bazanov ylistelee kansan vihollisen Sergejevin kirjallisia puuskia, näinollen muodostaen "johtajalleen" auktoriteettia ja kirjallisuuskapitaalia sekä nimeä.

Nämä kirjalliset "johtajat" — kansan vihollisen Hyppösen asettama natsionalisti ja trotskilainen Helo sekä kansanvihollinen I. Sergejev yrittivät asettaa Karjalan Sovettikirjailijain Liiton ja sen puoluejärjestöä vastaan oman sovettivastaisen linjansa ja herpaannuttaa Karjalan Sov. Kirj. Liiton koko toimintaa Karjalan sovettikirjallisuuden luomisessa.

Kansan viholliset ja porvarilliset natsionalistit desorganisoivat Sovettikirjailijain Liiton työtä, joka itseasiassa oli kykenemätön luomaan todellista Karjalan sovettikirjallisuutta.

Puoluejärjestö, johon kuuluivat mm. vannoutunut natsionalisti O. Johansson ja kansan vihollinen I. Sergejev, viimemainittu puoluejärjestön johtajana, kulki fasistiagentuurin talutusnuorassa.

Tämä kaikki todistaa, että Karjalan Sovettikirjailijain Liitossa, sen johdossa ja puoluejärjestössä oli tylsistynyt bolshevistinen valppaus, josta oli seurauksena se, että Sovettikirjailijain Liitossa vapaasti saivat rehennellä kansan viholliset ja porvarilliset natsionalistit. Näinollen "Punaisen Karjalan" viimenumerossa ollut kirjoitus on katsottava kauttaaltaan oikeaksi.

Sov. Kirj. Liiton päätöksellä Liitosta on eroitettu aikaisemmin eroitettujen Emil Virtasen ja E. Rautiaisen lisäksi porvarillinen natsionalisti ja trotskisti Helo ja natsionalistit Ruhanen, O. Johansson ja Tihlä. Lisäksi erinäisistä virheistä ja passiivisuudesta on eroitettu R. Rusko (Nyström) ja kirjallisten tuotteiden taiteellisen ala-arvoisuuden vuoksi S. Kankaanpää.

Erikseen on SKL:n käsiteltävä kysymys Parraksesta ja — hänen poliittisista virheistään.

Karjalan Sov. Kirj. Liiton on suoritettava suuri työ porvarillisten natsionalistien ja kansanvihollisten jätteiden edelleenkin paljastamiseksi ja poisjuurimiseksi Karjalan kirjallisuudesta.

Karjalan SKL:n pitää työnsä perinpohjin uudelleenjärjestää, luodakseen todellista karjalaista kirjallisuutta karjalan kielellä, muodoltaan kansallista, sisällöltään sosialistista, poislakaisten kaikki viholliset, jotka yrittävät laskea likaisen kätensä Karjalan työtätekevän väestön luovaan voimaan.

F. IVATSHEV.

Kansan vihollisten apurit ja suosijat eroitettu puolueesta

Syyskuun 19 päivänä NKP(b):n Aluekomitean peruspuoluejärjestö käsitteli kysymyksen NKP(b):n AK:n entisen sihteerin Nikoljskin puoluekuuluvaisuudesta. Kokous eroitti Nikoljskin NKP(b):n riveistä kansan vihollisten apurina ja suosijana.

Samanlaisen päätöksen on tehnyt myöskin Karjalan TpKK:n ja Sovnarkomin peruspuoluejärjestö Karjalan TpKK:n entisen puheenjohtajan Arhipovin suhteen.

L. Zakovskij

Hävitämme spionit, diversantit ja tuholaiset loppuun asti!

(Jatkoa edelliseen numeroon)

Kun Puolan johtava klikki huomasi, että "Gromada" muuttuu vakavaksi revolutsiooniseksi voimaksi, että asia menee monituhantiseen järjestöön asti, kun P. näki olevan itselleen uhkan siinä järjestössä, jonka hän muodosti, niin hän keksi uuden provokatsion. Hän lähetti erään spionin erääseen rajoniin Vilnon luona.

Hän matkustaa rajoniin "Gromadan" jäsenenä ja paikallisen järjestön edessä asettaa kysymyksen neuvotteluista kommunistien kanssa. Hän löytää joitakin kommunisteja, värvää heitä järjestöönsä ja sitten antaa tehtävän valmistella murhayritystä kuuluisaa Bulak-Bulahovitshia vastaan. Spioni sanoi heille, että tähän tekoon on parlamentin "vasemmisto"-fraktsion jäsenten suostumus, että tällainen teko auttaa parlamenttia toteuttamaan käytännössä kaikki "Gromadan" vaatimukset ym.

Yleensä hän provosoi kaksi maaseutukommunistia Bulak-Bulahovitshin murhaamiseen, sen henkilön murhaamiseen, jota, tulkoon sanotuksi, tässä rajonissa yleensäkään ei ollut. Nämä kommunistit yhdessä gromadalaisten kanssa sitten vangittiin, nostettiin poliittinen melu tämän asian ympärillä ja "Gromadan" koko monituhantinen järjestö murskattiin tämän melun vallitessa, tämän järjestön aktiivi teljettiin vankilaan.

Omat vakoilijansakin, revolutsioonisen liikkeen "johtajina", P. myöskin "telkesi" vankilaan, muodostaen näiden vakoilijain ympärille "poliittisten vankien" sädekehän. Puolan ohrana muodosti sellaisen näkyväisyyden, että vankilassa "poliittiset vangit" olivat muka 3—4 vuotta. Kauan käytiin tutkimuksia, sitten oli suuri oikeusprosessi suurella melulla lehdistössä ja heidät "tuomittiin" vankeusrangaistukseen pitkiksi vuosiksi. Ja tämän jälkeen Puola onnistui vaihdon avulla lähettämään "vangit" SSSR:ään.

Nämä "Puolan vakoilulaitoksessa kärsineet" asettuivat meillä Ukrainaan ja Valko-Venäjälle, tunkeutuivat puolue- ja sovettijärjestöihin, ja kun siellä elivät aikansa, muuttuivat omiksi ihmisiksi, niin muodostivat niinsanotun "Valko-Venäjän natsionalistisen keskuksen", joka käsitti huomattavia aloja Valko-Venäjän kansantalouden elämässä ja suoritti spioni- ja diversiotyötä Puolan ohranan suoranaisten tehtävien mukaan. Tämä vastavallankumouksellinen keskus paljastettiin v. 1932.

Kuulusteluissa saatiin selville, että nämä "parlamentin jäsenet", so. emäspionit ja vakoilijat muodostivat terroristisia ja diversioryhmiä, sijoittelivat ihmisiä siten, että Puolan hyökkäämishetkellä SSSR:ää vastaan paralysoitaisiin taloutemme eri renkaita.

Tällaisilla viekkailla keinoilla Puolan vakoilulaitos onnistui tekemään spioninsa "marttyyreiksi", teljettyään heidät vankilaan, ja sittemmin onnistui lähettämään SSSR:ään ja muodostamaan heistä meidän alueella vastavallankumouksellisen järjestön. Tämä on kirkas esimerkki siitä, miten ulkomainen vakoilulaitos istuttaa spioneja SSSR:ään. Nämä spionithan "istuivat" aina 4 vuotta Puolan vankilassa, olivat Puolan parlamentin jäseniä ym., mutta itseasiassa ne ovat paatuneita spioneja, terroristeja, diversantteja, jotka valmistavat hyökkäysasemaa Puolan armeijan hyökkäystä varten sodan sattuessa.

Valko-Venäjän työtätekevät suurella tyytyväisyydellä ottivat vastaan Puolan vakoilulaitoksen ja sen agentuurin spioni-, diversioni- ja provokatsionityön paljastamisen ja murskaamisen.

Idän ja Lännen kapitalistivaltiot, erikoisesti fasistiset maat pyrkivät käyttämään hyväkseen kansainvälisen proletaarisen solidaarisuuden suhteitamme ja turvautuvat mitä viekkaimpiin keinoihin vakoilutyön organisoimiseksi SSSR:ssä. Mutta meidän vastatiedustelumme, joka nojaa monimiljoonaiseen sovettikansaan, aikanaan paljastaa ja murskaa nämä vihollisten juonet. Proletaarisen solidarisuutemme perusteet eivät milloinkaan tule horjutetuiksi huolimatta ulkolaisten vakoilulaitosten useista provokatoorisista työmetodeista.

Tällaisia provokatoorisia metoodeja sovellutetaan ei ainoastaan Lännessä. Laajalti sovellutetaan niitä myös Japanin vakoilulaitos. Niinpä v. 1920 Koreassa tapahtuneen kasvavan revolutsionisen liikkeen yhteydessä Japanin vakoilulaitos laati plaanin hajaannuksen aikaansaamiseksi Korean kompuolueessa. Korean kompuolueen vastapainoksi Japanin vakoilulaitos organisoi oman "oppositsiopuolueen". Tälle puolueelle antoivat marxilaisen nimityksen: "Em El Dan". Tälle puolueelle kirjoittivat sellaisen ohjelman, että jos ei tunne ulkolaisten vakoilulaitosten salajuonia, niin ensikatsaukselta näyttää, että tällä puolueella on ainoastaan mitättömiä erimielisyyksiä kompuolueen kanssa erinäisissä Korean kysymyksissä, että se on "revolutsioninen puolue". Emeldanilaiset pitivät päämääränään revolutsionisen työväenliikkeen hajoittamista ja jarruttamista Koreassa. Jotkut japanilaiset vakoilulaitoksen agentit tästä "puolueesta" suorittivat aika hyvin provokaattoriroolinsa. Japanin vakoilulaitos lähettää näitä provokaattoreita revolutsioneereina SSSR:ään. Tällä tavoin lähetettiin meidän alueellemme muutamia kymmeniä agentteja ja annettiin tehtäväksi liittyä NKP(b):hen ja siten salata SSSR:ää vastaan suunnattu hajoitustyönsä. Näiden provokaattorien joukosta kolme onnistui liittymään NKP(b):hen. K. tuli japanin kielen opettajaksi Idän instituutissa. G. pääsi työhön Pohjolan kansojen instituuttiin. Kolmas emeldanilainen S. pääsi aspirantiksi Hydroteknilliseen tieteelliseen tutkimusinstituuttiin. Kaikki he asuivat Leningradissa. Välttääkseen paljastumisen, he eivät järjestäneet yhteyksiä Leningradissa asuvien japanilaisten vakoilijain kanssa. Heitä johti Moskovassa olevan erään lähetystön työntekijä N. He suorittivat spionityötä virastoissa, joissa työskentelivät, omien ihmistensä kautta, joita he onnistuivat vetämään rikostoimintaan. Kuulusteluissa spioni S. kertoi seuraavaa:

"... Vakoilulaitoksessa instrukteerattiin minua siten, että työintresseissä, jota minä tulen suorittamaan Kaukaisessa Idässä ja SSSR:n kaukaisilla paikoilla, on minun SSSR:ssä päästävä kommunistiseen liikkeeseen, käyttäen hyväksi sovettivallan suhtautumista kansallisiin, mikä voi minua helpoittaa toimikiipeilyssä SSSR:ssä. He vakuuttivat minulle, että tällainen tie turvaa minulle henkilökohtaisen turvallisuuden ja samaan aikaan antaa mahdollisuuden tutkia kommunistien työmetodeja korealaisten keskuudessa kuin myöskin SSSR:stä Koreaan kommunistisen vaikutuksen tunkeutumisen menetelmiä ja kanavia...

...NKP(b):hen minä liityin väärällä sukunimellä, salattuani yhteiskunnallisen alkuperäni, väärin kirjoitin elämäkertani, elämäkertaan mm. kirjoitin, että SSSR:ään tulin ensi kerran vuonna 1919, mutta itse asiassa — v. 1917; en puhunut mitään veljestäni, isän mainitsin talonpojaksi, salasin hänen salaisen siirtymisen rajan taakse.

...NKP(b):hen minä liityin vakoilulaitoksesta annetun ohjeen mukaan helpoittaakseni vakoilutoimintaa, koska puolueen jäsenellä on SSSR:ssä suurempi luottamus kuin puolueettomalla".

Tämä tosiasia osoittaa, että Japanin vakoilulaitos myöskin turvautuu lähettäessään meille spioneja, diversantteja ja murhaajia poliittisten emigranttien naamioon. Tämä tosiasia osoittaa, että puoluejärjestöjen ja yksityisten kommunistien valppauden rikollisen kadottamisen vallitessa, on spionin onnistunut saada puoluejäsenkirjoja ja puoluejäsenkirja taskussa pitemmän aikaa suorittaa hajoitustyötä.

* * *

Lehdistössämme on viime aikoina konkreettisilla esimerkeillä osoitettu miten suurta roolia pelaavat vakoilussa naiset. Ulkolaiset vakoilulaitokset turvautuvat mitä monipuolisimpiin otteisiin värvätäkseen naisia spioneiksi, jotta naisten kautta saataisiin aikaan yhteyksiä vakoilulaitokselle välttämättömien ihmisten kanssa, saadakseen hänen kautta tietää sotilassalaisuuksista sotkeakseen vakoilulaitoksen verkkoihin rehellisiä työntekijöitä ja sittemmin värvätäkseen heitä spioneiksi.

On välttämätöntä lisää esittää vielä muutama kirkkaampi tosiasia naisen roolista vakoilussa. Äskettäin vangittiin spioni ja diversantti L., joka oli vastuunalaisena työntekijänä eräällä tehtaalla. Osoittautui että tämä L. v. 1930 teki ulkomaan komennusmatkan. Siellä hän tutustui ja pian mieltyi nuoreen, kauniiseen ulkomaalaisnaiseen Klaaraan. He usein yhdessä viettivät aikaa, kävivät teattereissa, hotelleissa. Mutta Klaara pitemmän aikaa vastusti L:n itsepintaisia liehittelyjä. Erään kerran hotellissa L., juovuttuaan viinistä ja Klaarasta, lupasi hänelle "siirtää vuoria"... Klaara käytti hyväkseen tätä, tunnusti, että hän on Saksan vakoilulaitoksen agentti ja pyysi L. osoittamaan hänelle mitätöntä palvelusta. Tämä palvelus, kuten Klaara sanoi, on välttämätön hänelle sellaisen olotilan muodostamiseksi, josta näkyy, että hän todella haluaa työskennellä vakoilulaitoksen hyväksi. "Minkäänlaisia tietoja ei tarvitse antaa, — selitti tämän yhteydessä Klaara, — minä tarvitsen ainoastaan kuittia..." Viinistä juopunut L. suostui, saatuaan häneltä tämän jälkeen, niinkuin hän sanoi, suostumuksen yhteiselämään. Antaen tämän paperipalan Klaaralle, L. ajatteli, että se on leikkiä, mutta sillä hetkellä hän myi itsensä kokonaan ulkolaiselle vakoilulaitokselle.

Piakkoin L. palasi SSSR:ään ja alkoi jo unohtaa Klaaran ja koko tuon historian, mutta eräs ulkolainen insinööri, joka työskenteli samalla tehtaalla, missä työskenteli myös L., antoi hänelle kirjeen Klaaralta. Tämä nainen muistutti L. hänen lupauksestaan ja pyysi antaa luvatut tiedot tämän insinöörin kautta. L. yritti kieltäytyä. Silloin hänelle esitettiin tuo pahanilkinen paperilappu. Jouduttuaan hämmennyksiin paljastumisuhkan takia, pelättyään, että häpeällinen rajantakainen historia tulee pinnalle, horjuva L. astui petturuuden tielle. Hän antoi vakoilijalle tehtaan rekonstruointiplaanin. Vakoilija saikin hänet kiinni tässä: "Nyt te ette meistä karkaa mihinkään, antakaa minulle ne materiaalit, joita minä katson välttämättömäksi". Tämä L. pitemmän ajan antoi vakoilijalle sitä kiinnostavia eräitä salaisia materiaaleja ja joitakin puolustusluontoisia piirustuksia. On selvää, että L:llä oli mahdollisuus aikanaan ilmoittaa kaikesta tapahtuneesta sovettivallan elimille ja palata rehellisen työn tielle. Mutta hän ei tätä tehnyt ja muuttui spioniksi ja synnyinmaan petturiksi.

Voidaan esittää vielä tällainen —

(Jatkoa 3:nnella siv.)

Aikooko Karelles täyttää metsätöiden syys- ja talviplaanin

V. 1937 neljännellä vuosineljänneksellä ja v. 1938 ensimmäisellä vuosineljänneksellä Karellesin on hakattava 6.330 tuhatta festmetriä ja ajettava 6.585 tuhatta festmetriä. Se on suuri ja vastuunalainen tehtävä, jonka Karelles voi toteuttaa ainoastaan sillä ehdolla, että se ylhäältä alas asti poistaa systeemistään tuholaisuuden juuret ja bolshevistisesti suorittaa valmistautumisen syys- ja talvihakkuukauteen. Mutta sitä se ei kuitenkaan ole tehnyt.

Tämä on selitettävissä sillä, että Karelles ei ole huolehtinut remonttitehtaan rakentamisesta. Petroskoissa sillä on "keskusremonttiverstas", mutta se kykenee palvelemaan ainoastaan 1—2 mekanisoitua metsäpunktia, eikä missään tapauksessa Karellesin puolituhatta autoa ja traktoria käsittävää kuormastoa.

Tällainen "remonttiverstaan" irvikuva oli tarpeen ainoastaan kansan vihollisille verhotakseen sillä tuholaistyönsä, joka oli suunnattu metsätöiden mekanisoimisen hajoittamiseen. Siis, rauhoittua ja tyytyä tuollaiseen remonttiverstaaseen merkitsee tuholaisten työn jatkamista, jota Karelles itseasiassa metsäteollisuuden päähallinnon siunauksesta toteuttaakin, koska paitsi lörpöttelyjä uusien remonttiverstaiden rakentamisesta Kemiin ja Petroskoihin, mitään käytännöllistä ei ole tehty.

Mutta tarvittavan remonttiperustan puuttuminen ei missään määrin anna Karellesille oikeutta jättää auto-traktoriparkin remonttia suorittamatta. On viipymättä laajennettava Petroskoissa olevaa remonttiverstasta ja järjestettävä sen työ kaksivuoroiseksi ja vedettävä sen avuksi KTA:n yhteydessä olevat remonttiverstaat. Sitäpaitsi on varustettava mekanisoitujen metsäpunktien verstaat välttämättömillä työvälineillä, jotta ne voisivat suorittaa traktorien ja autojen pienemmän remontin metsäpunkteilla.

Viime sesongin aikana tavattoman huonosti käytettiin derrikoita. Lastaus- ja purkaustöitä suoritettiin pääasiallisesti käsityömäisesti, joka jarrutti mekanisoitua ajoa. Samanlaista mekanisoimisvastaista, tuholaismaista käytäntöä valmistaa Karelles myöskin tulevaksi sesonkikaudeksi, koska derrikkojen rakentamista ei ole saatu alkuunkaan. Tarvittavista 52 uudesta Gigant- ja autoderrikoista on rakennettu ainoastaan 2 ja vanhoista 36 derrikasta on remonteerattu ainoastaan 21. Uusia hevosderrikoita tarvitaan 186, mutta tehty on ainoastaan 32 ja vanhoista 211 derrikasta on remonteerattu 82.

Uhanalaisena on myöskin autotraktoriteiden rakentaminen. Esimerkiksi Santalan mekanisoidulle metsätyöpunktille olisi rakennettava 30 kilometriä pyöreitä raitioteitä, mutta rakennettu on ainoastaan 5 kilometriä.

Talvisesongin alkuun mennessä Karellesin on rakennettava 292 kilometriä uusia auto- ja traktoriteitä, mutta rakennettu on tähän mennessä ainoastaan 72 kilometriä. Parannettuja traktoriteitä on tehty 528 kilometrin asemesta ainoastaan 10 kilometriä ja entisten teiden remontti on suoritettu ainoastaan 25 prosentilla.

V. 1937 neljännen vuosineljänneksen plaanin täyttämistä varten tarvitaan metsätöihin 34 tuhatta työläistä, joista 20 tuhatta työläistä on tuotava Karjalan ulkopuolelta. Sitä paitsi tarvitaan 10.700 hevosta, joista 3.300 hevosta on tuotava Karjalan ulkopuolelta. Sitä vastoin kaksipuolisten sopimuksien solmiaminen paikallisten kolhosnikkojen ja kolhoosien kanssa on vasta alussa. Karjalan ulkopuolelta, jossa Karellesilla on 140 värvääjää, ei ole värvätty vielä yhtäkään työläistä, eikä yhtäkään hevosta, ja voidaanko odottaakaan parempaa tulosta, koska työvoiman värväys on uskottu eräälle Muzykantille, joka ei ansaitse minkäänlaista poliittista luottamusta. Muzykant on ympäröinyt itsensä luokkavierailla, sovettivastaisilla ihmisillä, varkailla, kavaltajilla ja muilla hylkiöillä.

Kas, tässä se kukkakimppu, joka Muzykantin turvissa suorittaa työvoiman värväystä Karjalan ulkopuolella. Kuibyshevin aluepiirissä työvoiman värväyksen rajonivaltuutettuna on eräs Rzhemjanskij, entinen tsaarin armeijan eversti. Tsherepovetsin alueella työvoiman värväyksessä on eräs Galahov, piintynyt veijari, joka varastetuilla varoilla rakennutti itselleen komean talon.

Työvoiman värväysaparaatissa työskentelevät sellaisetkin ihmiset, kuten entinen kauppias Silin, entinen metsäteollisuuden harjoittaja Mosin, Sandurov ja paljon muita poliittista luottamusta ansaitsemattomia ihmisiä.

Yleensä on sanottava, että syys- ja talvihakkuukauteen valmistautuminen on asetettu ilmeisen uhanalaiseksi pääasiallisesti sen vuoksi, ettei Karellesin systeemistä ole loppuun saakka juurittu pois tuholaisuuden juuria ja osaksi myöskin sen vuoksi, että Karellesin johdossa viime päiviin asti sai olla kansan vihollisen Irklisin suosikki Ivanov, lopullisesti rappeutunut ihminen. Karellesin hallinto ei missään määrin vastaa metsätöiden taisteluesikunnan vaatimuksia. Se on muodostunut "seisovaksi likarapakoksi", joka ei kykene johtamaan tasavaltamme metsäteollisuutta. Karelles tarvitsee pikaista asiallista apua Metsäteollisuuden päähallinnolta, Metsäteollisuuden kansankomissariaatilta ja Karjalan hallituselimiltä.

Uittaja.

Valmistettava rajonilehdet Korkeimman Sovetin vaaleihin

Muutaman kuukauden kuluttua Sovettiliiton kaikki kansalaiset, jotka ovat täyttäneet 18 ikävuotta, astuvat vaaliuurnille, osallistuakseen SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaleihin. Jo nyt, jolloin vasta suoritetaan propagandaa vaaliasetuksen selittämiseksi, ja vielä enemmän kuumina päivinä, välittömästi vaalien edellä, bolshevistisen lehdistön edessä on mittasuhteiltaan ja syvyydeltään ennennäkemätön työ. Tehtävä on siinä, että poliittisesti tulisi valmistetuksi ja Leninin-Stalinin puolueen tunnuksilla viedyksi vaaleihin yli 100 miljonaa valitsijaa.

Suuri organisatoorinen, agitatoorinen ja propagandatoiminta lankeaa rajonilehtien — bolshevistisen lehdistön eniten monilukuisen haaran osalle, jonka vaikutus ja teho ulottuu Sovettiliiton kaikkein kaukaisimmille kolkille. Rajonilehtien nykyinen tila ei kuitenkaan missään määrin vastaa niitä suuremmoisia tehtäviä, jotka ovat bolshevistisen lehdistön tämän joukon edessä.

Alkakaamme keskeisimmästä kysymyksestä — kaaderien tilasta ja valinnasta. NKP(b):n KK:n helmi-maaliskuun pleenumissa ja toveri Stalinin selostuksessa tuomittu ei-bolshevistinen suhtautuminen painettuun sanaan, on löytänyt selvän ilmaisunsa siinä syvästi vahingollisessa rajonilehdistön kaaderien valinnan käytännössä, mikä on juurtunut monilla alueilla ja tasavalloissa. Itseasiassa, jollemme ota huomioon rajonilehden toimittajaa, jonka vahvistaa Aluekomitea, ja senkin usein muodollisesti, ilman hänen poliittisen luotettavaisuutensa ja puolueelle uskollisuutensa huolellista ja syvää tarkastamista, muut työntekijät otetaan rajonilehtiin kokonaan sattumalta. Roistot, poliittiset hylkiöt käyttävät sitä hyväkseen. Tullen paljastetuiksi keskus- ja aluelehdissä, he menevät rajoneihin, jossa vaivatta tunkeutuvat vastuunalaiseen työhön paikalliseen lehteen. Nykyään on täysin selvää, että trotskilais-buharinilaiset spionit ja porvarilliset natsionalistit, jotka onnistuivat pääsemään vastuunalaisille paikoille muutamiin puolue-elimiin, valtiokoneistoon, itsepintaisesti pyrkivät saamaan aikaan puolueen terävimmän aseen tylsistymisen. Petturit, kavaltajat kaikinvoimin tukahduttivat kritiikkiä ja itsekritiikkiä, pysähtymättä minkäänlaisten keinojen edessä, ahdistaakseen, asettaakseen sietämättömiin ehtoihin rehelliset, Keskuskomitealle uskolliset lehtityöntekijät. He rakensivat laskelmansa aluekomiteoiden, kansallisten kompuolueiden Keskuskomiteoiden lehtiosastojen elimien ryvettämiselle järjestelmällemme vihamielisillä aineksilla, kaikkialle, missä vain onnistuivat, asettivat kanssakumppanejaan.

Nyt voidaan myöskin selvästi kuvitella, minkälaista vahinkoa tekivät lehdistöllemme trotskilais-buharinilaiset tuholaiset ja porvarilliset natsionalistit. He kirjaimellisesti hajoittivat muutamia rajonilehtiä. Kirgizian SSR:n Basar-Kurganskin rajonissa ilmestyy sanomalehti "Stalin-Dzholu". Tämän lehden toimituksessa on ainoastaan yksi työntekijä. Hän suorittaa toimittajan, sekä sihteerin, sekä kirjallisen työntekijän tehtävät. Hän suorittaa myöskin kaiken teknillisen työn, kirjeenvaihtajien kirjeiden kansiin kiinnittämiseen asti. Mistä johtuu tällainen köyhyys? Eikö meillä, siinä luvussa Sovetti-Kirgizian missä rajonissa tahansa, ole rehellisiä, sovettivallalle ja puolueelle uskollisia ihmisiä, joita voi ottaa lehteen?

Suorana tekosyynä, kansamme parjauksena, puolueemme parjauksena on muutamien verrattain vastuunalaisten paikallisten työntekijöiden väitös, että meillä ei ole lehtityöntekijäin kaadereita. Entä sadat tuhannet työläiskirjeenvaihtajat ja maaseudun kirjeenvaihtajat? Entä tuhannet monipainojulkaisujen ja seinälehtien toimittajat? Entä monituhantinen, Leninin-Stalinin puolueen kasvattama sovetti-intelligenssi, joka osoittaa tunnollisen ja rehellisen työn esimerkkejä, ja kymmeniä tuhansia demobilisoituja puna-armeijalaisia, komentajia, joita joka vuosi tulee takaisin tuotantolaitoksiin, kolhooseihin, sovhooseihin sellaisesta erinomaisesta koulusta, jollainen on Punainen Armeijamme? Kas siellä on ehtymätön lähde luomiskykyisiä, lahjakkaita, Stalinilaiselle Keskuskomitealle ja Sovettihallitukselle uskollisia ihmisiä!

On aika lujittaa rajonilehtiä, aika ajatella lehdistä, jotka ilmestyvät aiottujen vaaliokrugoiden keskuksissa. Niiden osuus, luonnollisesti, tulee kasvamaan — ne tulevat palvelemaan koko okrugan valitsijoita. Näiden lehtien toimitukset on huolellisesti tarkastettava ja lujitettava hyvillä, puolueeseen kuuluvilla ja puolueeseen kuulumattomilla bolshevikeilla, jotka kunnialla kykenevät saattamaan leniniläis-stalinilaisen sanan joukkoihin. Aluekomiteat ja aluepiirikomiteat, jotka aivankuin jotain vielä odottavat, eivät ajattele lehteään, tekevät suuren virheen.

Rajonilehtien ja varsinkin vaaliokrugojen keskuksissa ilmestyvien lehtien vaaleihin valmistamisessa ei suinkaan toisarvoinen merkitys ole myöskään lehtien aineellis-teknillisellä pohjalla.

Kirjapainojen kalusto, paperilla varustaminen, itse toimitusten turvaaminen huoneustoilla, kulku- ja yhteysvälineillä — kaikki nämä ovat rajonilehtien enemmistössä leväperäisessä, ilmeisen epätyydyttävässä tilassa.

Tsheljabinskin alueella monet rajonien kirjapainot ovat varustettu vanhoilla painokoneilla, jotka ovat työskennelleet jo 30—40 vuotta. Viiden tuhannen painosta painetaan tällaisilla painokoneilla 10 tuntia ja kauemmankin. Mutta näitäkin kuluneita koneita puuttuu Tsheljabinskin alueen monilta kirjapainoilta (Brodokalmak, Lopatki, Tshashi, Butki jne.). Koko kalusto sisältyy siellä puoleksi hajonneeseen käsinkäytettävään "amerikankaan". Tavattoman köyhästi ovat alueen kirjapainot varustettu kirjasimilla. Parhaimmissakin niistä — Troitskin, Kurganskin, Shadrinskin, Kamyshlovskin — ei ole riittävästi eniten käytettäviä kirjasimia.

Tsheljabinskin alueen rajonilehtien aineellisen pohjan tila on suora syytös NKP(b):n rajonikomiteoille ja Tsheljabinskin aluekomitealle. Puheissa siellä paljon puhutaan lehdistön roolista, puolueen kaikkein terävimmästä aseesta, mutta itseasiassa on huoleton, ei-bolshevistinen suhtautuminen lehtiin.

Itä-Siperian alueen Byrkinskin lehden "Na sotsialistitsheskoi stroike" toimitus on kolme vuotta ollut kelpaamattomassa huoneustossa. Moninkertaiset kääntymiset rajonikomitean puoleen, — joka muutoin mainittakoon, kuuteen vuoteen ei ole kuullut lehden toimituksen selostusta, — ovat jääneet vastauksetta. Tässä samassa lehdessä kaiken työn suorittaa kaksi ihmistä — toimittaja ja sihteeri. Samanlaisessa tilassa ovat Itä-Siperian sekä muiden alueiden monet rajonilehdet. Esimerkiksi, Voronezhin alueella monilla lehdillä ei ole läheskään tyydyttäviä huoneustoja, niillä ei ole minkäänlaisia yhteysvälineitä ja kaiken päätteeksi, niillä ei ole edes kirjoituskoneita. Kaikki nämä tarpeet voivat tulla ja on tyydytettävä paikallisten järjestöjen voimilla.

Jokaisen sovettilehden voiman määrittelee sen oikea poliittinen linja, ihmisten poliittinen luotettavaisuus, jotka lehteä tekevät ja joihin se nojautuu, niiden uskollisuus Stalinilaista Keskuskomiteaa kohtaan ja se, missä määrin puoluekomitea, jonka äänenkannattajana kukin sanomalehti on, todellisesti ohjaa sen työtä ja pyrkii käyttämään koko laajuudessaan puolueen kaikkein terävimmän aseen voimaa.

Ei riitä, että rajonissa on lehti! On välttämätöntä, että lehden poliittinen linja olisi moitteeton, että jokainen numero, jokainen julkaistu kirjoitus lujittaisi sovettijärjestelmää, antaisi säälimättömän iskun puolueen ja kansan vihollisille. Bolshevistisen lehden terävyys, auktoriteetti, yhteys joukkoihin ja vaikutusteho riippuu ennenkaikkea siitä, miten se kykenee lyömään vihollisia, paljastamaan trotskilais-buharinilaisia pettureita, olemaan puolueen Stalinilaisen Keskuskomitean ja Sovettihallituksen uskollisena aseena.

Ei riitä, että rajonissa on lehti! Tarvitaan taitoa mestarillimeiseen riviin saakka sen tekisivät puhtaat, puolueeseen kuuluvien ja puolueeseen kuulumattomien bolshevikien rehelliset kädet, että se nojautuisi rajonissa laajaan puolueeseen kuuluvaan ja puolueettomaan aktiiviin, tehtaiden ja peltojen stahanovilaisiin ja udarnikkoihin. Yhdelläkään poliittisesti epäiltävällä ihmisellä ei ole oikeutta työskennellä sanomalehdessä. Mutta yrityksiä tunkeutua ja käyttää hyväksensä rajonilehtiä työläis- tai maaseudun kirjeenvaihtajan naamion alla vihollinen tekee.

Ei riitä, että rajonissa on lehti! Tarvitaan taitoa mestarillisesti, kuten on opettanut Lenin, kuten herkeämättä opettaa toveri Stalin, käyttää ja johtaa tätä voimiltaan ja vaikutukseltaan erinomaista puolueen asetta. Johtaa nykyään ilman sanomalehteä ei mitenkään voi. Se on hyvin pantava muistiinsa jokaisen puoluetyöntekijän ja aktivistin. Puoluetyöntekijä, joka ei tätä käsitä, ei ansaitse bolshevistisen johtajan korkeaa nimitystä.

("Pravdasta".)

Vaaliasetus tehtävä tunnetuksi joukoille

SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaliasetuksen käsittely ei vieläkään ole saanut joukkoluonnetta Petroskoin kaupungin tuotantolaitoksissa.

Useat puolue-, talous-, ammattiliitto- ja sovettijärjestöt eivät ole vielä täysin ymmärtäneet vaaliasetuksen joukoille selvittämisen suurta merkitystä. Esimerkiksi otamme kaupungin suurimmat tuotantolaitokset: Onegan tehtaan, Karelstroin, Karellestrustin, Paikallisen teollisuuden kansankomissariaatin ym.

Onegan tehtaalla, jossa on yli 3.000 työläistä, on vedetty vaaliasetuksen käsittelyyn ainoastaan vähän yli 200 työläistä. Opiskelupiirejä on muodostettu 19. Sitä, montako kertaa ovat Korkeimman Sovetin vaaliasetuksen käsittelypiirit kokoontuneet ei Onegan tehtaan tehdaskomitea tiedä.

Karelstroin rakennustyömailla syyskuun 5 päivään mennessä ei vaaliasetusta oltu käsitelty. Vasta nyt Karelstroi on järjestänyt 15 opiskelupiiriä ja näihin piireihin on vedetty vähän yli 200 työläistä. Karelstroin puoluekomitean sihteeri ei voinut vieläkään varmasti sanoa, että milloinka loput Karelstroin työläiset tulevat vedetyiksi SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaliasetuksen käsittelyyn.

Paikallisen teollisuuden kansankomissariaatin työpaikkakomitean jäsen Rakus sanoo, että korkeasti sivistyneen henkilökunnan ei tarvitse vaaliasetusta ryhtyä käsittelemään erikoisissa opiskelupiireissä. Vaaliasetuksen tutkiminen on jätetty sen varaan, että kaikki kansankomissariaatin "korkeasti sivistyneet" ihmiset lukevat sanomalehtiä.

Kerrassaan häpeällisen edesvastuuttomasti suhtautuvat vaaliasetuksen käsittelyyn ja tutkimiseen eri ammattiliittojärjestöt. Yksi suurimmista ammattiliittojärjestöistä, Metsä- ja uittotyöläisten ammattiliitto on huonosti järjestänyt vaaliasetuksen käsittelyn. Mainitun ammattiliiton aluekomitea rauhallisena odottaa työpaikkakomiteoilta svodkia vaaliasetuksen käsittelystä. Aluekomitean instruktori Jemeljanov esittää, että erilaisten tietojen mukaan Lososinan mekanisoidulla baasalla toimii kolme SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaliasetuksen käsittelypiiriä, Paatjärven punktilla kaksi, Matroosassa 17, Latvan punktilla yksi, Pain punktilla yksi jne. Näin puhutaan Aluekomiteassa, mutta esimerkiksi Lososinan baasan 23 kilometrillä metsätyöläiset kertovat, että heillä ei työskentele minkäänlaista opiskelupiiriä, jossa käsiteltäisiin vaaliasetusta.

Kunnallisrakennustyöläisten ammattiliiton aluekomitea ei myöskään tiedä, millä tavalla sen alaisissa tuotantolaitoksissa vaaliasetusta käsitellään.

Huonosti johtaa vaaliasetuksen selvitystyön järjestämistä Petroskoin kaupungin kaupunkisovetti. Asuntokollektiivin N:o 8 kotiemännät ovat pyytäneet monta kertaa, että kaupunkisovetti järjestäisi heitä varten vaaliasetuksen käsittelytilaisuuksia. Elokuun 29 päivänä kaupunkisovetti lupasi lähettää selostajan ja kotiemännät kokoontuivat, mutta luvattua selostajaa ei saapunutkaan.

Kuten ylläesitetyistä esimerkeistä näkyy, ei SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaliasetuksen käsittely ole vielä saanut joukkomittaista luonnetta. Suuri osa työläisiä on vielä vaaliasetuksen käsittelyn ulkopuolella. Näin ei saa kauemmin jatkua. Jokaisen puolue-, talous- ja sovettijärjestön ja erikoisesti ammattiliittojen on ryhdyttävä pikaisiin toimenpiteisiin, että kaikki työtätekevät tulisivat vedetyksi SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaliasetuksen käsittelyyn.

P. TALSI.

Piirejä vaaliasetuksen käsittelyä varten

Tähän mennessä Petroskoin kaupungin eri tuotantolaitoksissa ja järjestöissä lasketaan olevan organisoidun yli 160 erikoisen piirin, joissa käsitellään SSSR:n Korkeimman Sovetin uutta vaaliasetusta. Piireihin osallistuu epätarkkojen tietojen mukaan lähes 3 tuhatta kaupungin työtätekevää.

Karelstroissa nyt jo toimii 24 erikoista piiriä, joihin osallistuu 550 kaupungin rakennustyöläistä, Kiilleliuskatehtaalla on organisoitu 7 piiriä, Petroskoin aseman depossa — 9 piiriä, kaupungin kotiemäntien keskuudessa — 22 piiriä, suksitehtaalla — 3 piiriä, joihin osallistuu yhteensä 73 tehtaan työläistä ja insinööri-teknillistä työntekijää.

Kaiken lisäksi näinä päivinä Kaupunkisovetti tulee organisoimaan kaupungissa lukuisia ohjepöytiä SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaliasetuksen kysymyksistä. Ohjepöydät tulevat organisoitua m.m. Kinoteatteriin "Punatähti", Kansantaiteen talolle, Karjalan Valtion Teatteriin ym. kansan kokoontumispaikoissa.

(Jatkoa toiselta siv.)

kin tosiasia, miten vakoilulaitos käyttää naisia hyväkseen. Leningradissa jo ennen revolutsiota asui entisen suurtilanomistajan tyttö S. O. Kuten nyt on selvinnyt alkoi S. O. harjoittaa spionaashia erään ulkovaltion hyväksi v:sta 1901 alkaen. Ollen hänellä laajat yhteydet entisen tsaarin armeijan korkeimman upseeriston piireissä, oli hänellä mahdollisuus, käyttäen muutamia niistä hyväkseen, systemaattisesti informeerata erästä vakoilulaitosta Venäjän valmistautumisesta imperialistiseen sotaan.

V. 1914 sota tapaa S:n Saksassa Gönigsbergin laitakaupungilla, veljiensä perintötilalla, josta hänet erään vakoilulaitoksen tehtävien mukaan lähetettiin rintamavyöhykkeen yli tietojen keräystä varten Venäjän armeijasta. Miestään, entistä tsaarin armeijan tykistöluutnanttia, S. ei myöskään jättänyt rauhaan. Jo ennen venäläis-japanilaisen sodan alkua S. sai aikaan miehensä komentamisen Berliinin yliopistoon, jossa hänet Saksan vakoilulaitos myöskin värväsi agentikseen.

Lokakuun sosialistisen revolutsion jälkeen molemmat S. jälleen pystyttävät hävinneen yhteyden erään vakoilulaitoksen elimen kanssa. V. 1921 S. poikansa Igorin kanssa matkustaa Saksaan ja asuttuaan siellä 2 vuotta palaa SSSR:ään. S:n poika Igorj, siirryttyään Saksan alamaisuuteen, ei palaa SSSR:ään. V. 1927 S. toisen kerran matkustaa Saksaan, jossa lopullisesti lujittaa yhteytensä vakoilulaitoksen kanssa, ja palattuaan SSSR:ään — Leningradiin, laajentaa tuttaviensa piiriä verrattain mielenkiintoisella tavalla.

Osoaviahimin yhteydessä Leningradissa on koirainjalostussektsia. Tuntuisi, että mitä yhteistä on fasistisen vakoilijan työn ja Osoaviahimin koirainjalostussektsian kanssa? Mutta mitä osottautui? Tässä sektsiassa S. aika-ajottain hankki rotukoiria, muuttui erilaisten koiranäyttelyihin osallistujaksi, lehdistön kautta annettiin ilmoituksia tuon tai toisen puhdasverisen koiran myymisestä ja tätä tietä hankki tarpeellisia tuttavuuksia. Pitäen etualalla koirien myyntiä sotilashenkilöille, myi hän niitä itselleen tappioksi. Koiria kohtaan osoittaman rakkauden muodossa hän sitten kävi ostajien luona, kyseli koiran terveyttä. Tässä on yksi metodeista, joita fasistinen vakoilulaitos käyttää päämääriinsä.

Leningrad saa puoleensa kaikkien ulkomaisten vakoilulaitosten suurta huomiota, jotka hyvin usein käyttävät hyväkseen SSSR:ään matkustavia ulkolaisia spesialisteja, turisteja, praktikantteja, kaikenlaisten firmojen edustajia, jotka suorittavat spioni- ja diversiotyötä. Eräällä Leningradin tehtaalla työskenteli tankin komentajan vaimo B. Tälle tehtaalle tuli työskentelemään saksalainen insinööri-spesialisti. Insinööri, katseltuaan kaikki häntä ympäröivät, tutustuu komentaja B:n vaimoon ja alkaa liehitellä häntä. Hän antaa hänelle lahjoja — sukkia, puuderia jne. ja osoittaa hänelle erittäin paljon huomiota. Heidän välilleen vakiintuvat läheiset suhteet. Häntä miellyttävät esineet, joita insinööri lahjoittaa, hän on huumaantunut hänen huomiostaan jne.

Hän rakastui insinööriin, insinööri myöskin vannoo hänelle tunteitaan ja puhuu, että kaiken muun lisäksi, hän on erään ulkomaisen valtion vakoilija. Rakkauden osoittamiseksi häntä kohtaan insinööri pyytää naista varastamaan joitakin dokumentteja mieheltä — komentajalta. Ja mieskomentaja törkeästi rikkoen järjestystä, tehden rikoksen, vie salaiset dokumentit kotiin eikä huomaa eräiden dokumenttien häviämistä. Jonkun ajan kuluttua, sopivassa tilanteessa, nainen tutustuttaa miehensä rakastajaansa — vakoilijaan. Vakoilija asettaa kysymyksen suoraan: "Mitäpä meidän tarvitsee erikoisesti tutustua, mehän olemme jo aikoja sitten tutustuneet, sillä minä olen vaimonne kautta saanut joitakin salaisia materiaaleja. Puhukaamme avoimesti: joko tulemme ystäviksi tai teille käy huonosti".

Komentaja B., peläten rangaistusta rikosmaisesta hölmöydestään, sen asemesta, että olisi viipymättä ilmoittanut komentajistolleen tästä tapahtumasta, hyväksyy ulkolaisen agentin ehdotuksen ja myös muuttuu vakoilijaksi. Ja kun B. saatiin spionityöhön, niin vakoilulaitos muutti hänen asuntonsa, tehdäkseen sen konspiratiiviseksi, jossa ulkolainen vakoilija voisi ottaa vastaan agenttuuriaan. Nyt on kaikki kolme paljastettu ja vangittu.

Nämä tosiasiat osoittavat, miten surkeisiin seurauksiin johtavat satunnaiset tuttavuudet, lörpöttely virka-asioista, valtion ja sotilassalaisuuden rikkominen. Kaikki tämä helpoittaa ulkolaisia vakoilulaitoksia niiden rikollisessa spionityössä.

Erään sotilasyksikön esikunnassa työskenteli kirjanpitäjänä aseistuksen luetteloinnin alalla muuan K. Hän sattumalta tutustuu erääseen M. He istuvat oluttuoppien (sic) mukin ääressä, keskustelevat. Lörpöttelevä K. kainostelematta puhuu, kertoellen palvelustehtävistään. Sattumalta vastaantullut M. kysyy K:lta missä hän työskentelee. K. vastaa, että hän työskentelee kirjanpitäjänä esikunnassa ja suorittaa aseistuksen luettelointia. M. sanoo, että se on mielenkiintoista ja hyvää työtä.

Vakoilijana M. heti arvioi, mitä hän voi saada uudelta tuttavaltaan.

Samassa kaupungissa puutavarafirmalla työskenteli importtipuutavaran vastaanotossa ulkolainen spesialisti joku F., joka oli ulkolainen vakoilija. M. tiedoittaa F:lle, joka oli samaan aikaan hänen päällikkönsä puutavarafirman työn mukaan ja vakoilutyön mukaan, uudesta tuttavastaan.

F. katsoo tämän tuttavuuden mielenkiintoiseksi, pyytää M. tutustuttamaan häntä tähän kirjanpitäjään. He tutustuvat. F. osoittautuu kirjanpitäjälle erittäin viehättäväksi ihmiseksi. Kirjanpitäjä pyytää häntä vieraaksi, tutustuttaa vaimoonsa. F. pitää seuraa vaimon kanssa, alkaa "huomion" erikoinen ilmaisu, lahjoja jne. Lahjoista ei kieltäydy myös itse kirjanpitäjä. Näin kirjanpitäjä vähitellen sotkeutuu vakoilijoihin, ensi alussa huomiosta ja lahjoista osoittaa pientä palvelusta F:lle ja sitten jo antaa salaisia tietoja. K. muuttuu vannoutuneeksi ulkolaiseksi spioniksi "mieluisan tuttavuuden" tuloksena liiallisen lörpöttelyn maaperällä.

Ulkolaiset spionit, maskeeraten todelliset kasvonsa, pukeutuvat mitä moninaisempiin muotoihin.

Niinpä esim. eräs ulkovaltio lähetti meille kaksi nuorta oppinutta praktiikalle erikoisesti opiskelemaan venäjän kieltä. Molemmat he myöhemmin osoittautuivat vakoilijoiksi ja toimivat verrattain samanlaisilla metodeilla.

Toinen, eräs S., "Krasnaja Gazetassa" antoi ilmoituksen: "Ulkomaalainen hakee huonetta". Ulkomaalainen saa paljon ehdotuksia. S. käypi kymmenissä asunnoissa, tutustuu suureen määrään ihmisiä, kyselee heiltä ja vihdoin löytää itselleen sopivan huoneen erään V. luona. Ei ainoastaan siksi, että V. on miellyttävä tyttö, vaan pääasiallisesti siksi, että hän palvelee Itämeren laivaston eräässä virastossa. Häntä sekä huone, että huoneen emäntä erittäin miellyttävät. Mutta hän ei sinne siirtymisen kanssa pidä kiirettä. Hän asuu hotellissa, mutta V:n luona käy, maksaa asunnosta, sillä rahaa hänellä on enemmän kuin riittävästi. V. lopputuloksena menee naimisiin tämän ulkomaalaisen kanssa. Hän meni naimisiin, mutta sitten hänelle tuli nuoren vaimon tuttavapiirissä ikävä. Häntä kiinnostaa: "Minkälaisia tuttavia sinulla on, tutustuta minua heidän kanssaan". Ja koska hän työskentelee sotilasvirastossa, niin tuttavatkin ovat sieltä. Hän kutsuu luokseen tuttavia, nuoret järjestävät illanviettoja, kuuntelevat musiikkia, tanssivat, karkeloivat. Mutta ulkomaalainen ei kiirehtele. Hän saa tietää jotain, valmistelee maaperää.

Illatsut tämän parin luona tulevat yhä tiheimmiksi, sotilastoimitsijat ovat jokapäiväisiä vieraita S:n asunnossa. S. pyrkii saamaan heidän luottamuksen, muuttuu "omaksi" ihmiseksi. S:n aikana ei kainostella puhua myös virkatehtävistä. Viini puolestaan tekee kielen liukkaammaksi. S. ei kysele mitään: hän vain kuuntelee, panee muistiinsa kaikki ja näinollen kootut tiedot lähettää vastaavaan ulkolaiseen vakoilulaitokseen. Aika-ajottain hän antaa vaimolleen tehtäviä: tutustuta minut tuohon ja tuohon, tuo ja tuo kutsu illatsuihin. V. tinkimättä täyttää kaikki nämä ulkolaisen vakoilijan pyynnöt. Tätä tietä S. sai tuttavuuksia suuren ihmispiirin kanssa, joka on yhteydessä sotilasviraston kanssa. S. tunkeutui heidän suosioonsa ja käytti hyväkseen heidän rikosmaista lörpöttelyään ulkomaisen vakoilulaitoksen tarkoituksiin.

Toinen nuori "oppinut" ulkomaalainen, eräs X. myöskin sanomalehden kautta löytää asunnon sotilasosaston ruokalan johtajan B:n luota. Hän saa aikaan suuren tuttavuuden B:n kanssa: järjestää illatsuja koska hän on nuori, poikamies, hänellä on ikävä, hän kaipaa seuraa. Hän alkaa urkkimaan B:n tuttavia. Johtajalla on läheisiä tuttavia sotilashenkilöitä A. ja G. Yksi heistä soittaa erinomaisesti kitaraa. Ulkomaalaisella yhtäkkiä ilmaantuu vastustamaton halu myöskin opetella soittamaan. Tätä tietä syntyy X:n läheinen tuttavuus useiden sotilashenkilöiden kanssa. Hän kaikenlaisilla viekkailla menetelmillä kietoo heitä ja järjestää verrattain laajan spioniverkon. Tämä sama spioni X. käytti hyväkseen myös tällaista otetta.

Hän osti kaksi lippua ja esitti asuntonsa emännälle B. matkaa teatteriin. Ja jos pilettikassan luona osottautuu olevan joku sotilashenkilö, on hänen käännyttävä sen puoleen ja sanottava, että hän odottaa tuttavaansa, mutta hän ei tullut ja näinollen lippu on liikaa ja esittäisi hänelle sen lipun. Tätä tietä sattui useita ihmisiä. B. pyytää sotilashenkilöä teatteriin. Hän, kohteliaisuuden vuoksi saattaa hänet kotia. He tutustuvat. Sitten B. kutsuu hänet illanviettoon luokseen, haastaa avoimeen keskusteluun, utelee häntä kiinnostavia tietoja, mutta erittäin varovasti, mutta X. istuu viereisessä huoneessa ja kuuntelee. Ja niinpä he yhden toisensa jälkeen pyydystivät huolettomia ihmisiä, jotka olivat kadottaneet alkeellisen valppauden tunteen, olivat alttiita kaikenlaisille uusille kohtauksille ja seikkailuille. Mutta spionit ja vakoilijat huolellisesti tutkivat ympäröivien ihmisten heikkouksia ja taipumuksia ja erittäin "huomaavaisten", "kohteliaiden" tuttavien muodossa käyttävät näitä taipumuksia hyväkseen ja urkkivat valtiollisia ja sotilassalaisuuksia katalia päämääriään varten.

Eräällä Leningradin tehtaalla työskenteli saksalainen spesialisti F. Tämän tehtaan tehdashallinnon piti antaa hänelle asunto, mutta hän useita kertoja kieltäytyi milloin yhdestä milloin toisesta asunnosta eri syillä kunnes kohtasi asunnon erään V:n luota, joka työskenteli erään korkean sotilasoppilaitoksen mitä tärkeimmän laboratorion päällikön apulaisena. Hänellä oli vaimo V. A. Muutettuaan asumaan V:n luo ulkomaalainen spioni F. osottautui "erinomaiseksi" naapuriksi. V:n vaimo veti hänet puoleensa. Ilmaantuivat palvelukset, lahjat — ensin pienet, sitten suuremmat. Loppujen lopuksi V:t, mies ja vaimo, täydellisesti joutuivat tähän ongenkoukkuun, osottautuivat olevan tämän spionin käsissä ja myivät hänelle salaisuuksiamme.

(Jatkuu)

VIIME TIEDOT

Espanjan rintamilta

(TASSin tietojen mukaan)

POHJOINEN RINTAMA

Syyskuun 19 päivän illalla kapinalliset tunkeutuivat rintaman itäsektoriin Ontorion puolelta ja Sierra Fercadan kautta etenivät Bensuan kukkulan lähelle. Syyskuun 20 päivänä kapinalliset hyökkäsivät Piedro Blancas'iin, mutta tulivat lyödyiksi takaisin, kärsien suuria tappioita.

Taistelun aikana Cijonin rajonissa tasavaltalaisten lentokoneet pudottivat fasistien kaksimoottorisen lentokoneen, joka putosi mereen. Arvellaan, että toinen kapinallisten lentokone myöskin tuli pudotetuksi. Tasavaltalaiset menettivät yhden lentokoneen.

ETELÄINEN RINTAMA

Posoblancon sektorissa tasavaltalaiset etenivät 12 kilometriä kapinallisten voimakkaasta vastarinnasta huolimatta.

Tasavaltalaisten sotajoukkojen operatsioiden tuloksena ne ovat päässeet hallitsemaan Penarroaan johtavaa rautatietä. Oikealla sivustalla tasavaltalaiset sotajoukot valtasivat Granja de Torcermozan ensimmäiset talot (Batajozassa). Ratsujoukko valtasi tien, mikä yhdistää tämän kylän Aschuagan kanssa (Belmezasta länteen). Taistelussa tuli tuhotuksi kapinallisten pataljoona.

Valzegillan sektorissa tasavaltalaiset sotajoukot syyskuun 20 päivänä valtasivat kapinallisten viimeiset varustukset Sierra Tejonerassa ja ottivat sotasaaliiksi paljon konekivääreitä, kivääreitä ja ammuksia.

Siman rajonissa kapinallisten ankaran tykkitulen johdosta tasavaltalaiset olivat pakoitettuja peräänty mään; mutta vastahyökkäyksen aikana tasavaltalaisten tykistö tuhosi kapinallisten pataljoonan.

Hintojen nousu Japanissa

Tokio, 18 syysk. (TASS). Kaikki sanomalehdet merkitsevät, että hinnat jatkuvasti kohoavat Japanissa. Vähittäishintojen indeksi kohosi Tokiossa syyskuun 15 päivään mennessä kahdella prosentilla edelliseen kuukauteen verraten ja vuoden kuluessa enemmällä kuin 11 prosentilla. Pääasiallisesti ovat kohonneet elintarpeiden hinnat.

Mandzhurian valtaamisen kuudes vuosipäivä

Shanghai, 19 syysk. (TASS). Eilen Shanghaissa Mandzhurian valtaamisen kuudennen vuosipäivän johdosta oli nostettu puolitankoon lasketut liput. Kaikki kiinalaiset sanomalehdet julkaisivat kirjoituksia, jotka oli omistettu Japanin imperialistien Kiinaa vastaan käymän sodan kuusivuotispäivälle.

Protestiliike Kanadassa kaupankäyntiä vastaan Japanin kanssa

Lontoo, (TASS). Kanadan laboristisen puolueen toimeenpaneva komitea hyväksyi päätöksen Kanadan kannasta japanilais-kiinalaisen konfliktin suhteen. Päätöksessä sanotaan, että Kanadan kansantalous nopein tempoin muuttuu "japanilaisen sotakoneiston osaksi".

Päätöksessä osoitetaan Kanadan kaupan suurta kohoamista Japanin kanssa ja vaaditaan, että Kanadan hallitus kieltäisi sotatarpeiden kuljetuksen Japaniin.

Italia saboteeraa Nyonin sopimuksia

Syyskuun 17 päivänä Välimeren maiden konferenssin osanottajat allekirjoittivat Genevessä lisäsopimuksen kollektiivisista toimenpiteistä laivaliikenteen suojelemiseksi Välimerellä sotalaivojen ja lentokoneiden suorittamilta merirosvouden teoilta. (Kuten tunnettua, Nyonin perussopimuksen tekstissä sanotaan ainoastaan taistelusta vedenalaisten veneiden merirosvoutta vastaan.)

Nyonissa hyväksytyt päätökset luonnollisesti saivat vastaansa fasististen merirosvojen jyrkän vastarinnan. Rooman diplomatia, joka ei saanut estetyksi Välimeren maiden konferenssia, yrittää nykyään sovelluttaa provokatsion ja kiristyksen politiikkaa konferenssin hyväksymiä päätöksiä kohtaan.

Nyonin päätökset, joiden realisoimisen Englanti ja Ranska ovat jo osittain alkaneet, herättävät tyytymättömyyttä ja vihaa Berlinissä ja Roomassa. Fasistinen interventti, häikäilemätön merirosvo Välimerellä on tullut äärimmäisen julkeaksi. Se on tottunut miltei kontrolloimatta toteuttamaan ryöstön ja väkivallan politiikkaa maalla, merellä ja ilmassa. Berlinin ja Rooman diplomaatit ovat viimeaikoina yhä useammin hihkuneet Englantia ja Ranskaa vastaan, yhä välinpitämättömimmin suhtautuen Lontoon ja Parisin platonisiin moitteisiin ja nuhteisiin. Nyonin konferenssi tuli Saksalle ja Italialle yllätykseksi.

Alussa fasistiset valtiot kyynillisesti ilmoittivat, että Välimeren maiden konferenssi ei yleensä kokoonnu, että sellainen konferenssi on mahdoton ja järjetön. Berlinistä ja Roomasta kuului avomielisiä uhkauksia konferenssin initsiaattoreita kohtaan.

Italialaisten merirosvojen ja niiden saksalaisten apurien salavehkeinen ote ei onnistunut. Välimeren maiden konferenssi kokoontui ilman Italian ja Saksan osanottoa. Se muodostui Hitlerin ja Mussolinin vakavaksi diplomaattiseksi tappioksi — kuten sen tulokset on arvioinut koko kansainvälinen porvarillinen lehdistö.

Tuloksettomiksi ovat toistaiseksi osoittautuneet myöskin Italian fasistien ja niiden saksalaisten liittolaisten yritykset tehdä mitättömiksi Nyonissa hyväksytyt päätökset. Näiden päätöksien mukaan, Italia, jos se yhtyy kollektiivisiin sopimuksiin, saa patrulloitavaksi Tyrrenian ja Adrian meret, jotka välittömästi ympäröivät Italian rannikoita. Italian fasistit, jotka pyrkivät kontrollittomaan herruuteen Välimerellä, joka "dutshen" hourepuheissa on julistettu "Rooman toisen imperiumin" "sisäiseksi mereksi", tulivat loukatuiksi parhaimmissa tunteissaan. Roomasta tuli katkera ja samalla häikäilemätön vastaus, jossa vaadittiin "ehdotonta tasa-arvoisuutta" Englannin ja Ranskan kanssa laivaliikenteen suojelemisessa Välimerellä. Pettyneinä suunnitelmissaan Nyonin konferenssin hajoittamisen suhteen, merirosvot, heittäytyen hölmöpäiksi, vaativat nyt tasa-arvoisuutta meriteiden suojelemisessa. Tosiaankin, kuva on jumalainen!

Nyonin neuvottelun tuloksena oli Ranskan ja Englannin yhteistoiminnan epäilemätön voimistuminen Välimerellä, jonka kärki on kohdistettu italialaista agressoria vastaan. Tämä Lontoon ja Parisin yhteistoiminta ei voi olla synnyttämättä uutta levottomuutta Mussolinissa, joka ei tyhjän vuoksi kiirehdi tapaamaan Hitleriä. Ja tietenkin yhteinä pääteemana fasististen diktaattorien keskusteluissa tulee olemaan kysymys Nyonin sopimuksista. Tuskin voitaneen epäillä sitä, että Berlin ja Rooma päättävät jatkaa provokatsioiden ja yleisen sodan valmistamisen politiikkaa.

Nyonin konferenssin osanottajien jyrkkä kanta, niiden taistelun todellinen tehovoima agressoria vastaan tulee saamaan nykyään erikoisen kärkevyyden ja aktuaalisuuden. Tämän yhteydessä tuli täydellisenä yllätyksenä Espanjan rannikkojen englantilais-ranskalaisen kontrollin peruuttaminen syyskuun 16 päivänä, päivää ennen lisäsopimuksen allekirjoittamista taistelusta ilmassa ja vedenpäällä toimivia merirosvoja vastaan. Erikoisen kummallista on se, että päätös tuli hyväksytyksi ja otetuksi käytäntöön ilman ennakkokäsittelyä Sekaantumattomuuskomiteassa, ja sitä ei ole seuranut Espanjan tasavallan rannikkojen faktillisen saarron peruuttaminen.

Ei voi olla mainitsematta, että Nyonin sopimukset, kaikista niiden myönteisistä puolista huolimatta, jättävät vissinlaisen takaportin agressoreille. Näitä takaportteja laajentaa nyt Espanjan rannikkojen englantilais-ranskalaisen kontrollin peruuttaminen. Epäilemättä Espanjan rannikkojen kontrollin peruuttaminen poistaa viimeisenkin esteen, joka oli haittana interventeille sotajoukkojen kuljettamisessa Espanjaan. Lontoon ja Parisin tämä odottamaton toimenpide muodostaa suoran myönnytyksen italialais-saksalaisille interventeille.

Fasististen agressorien provokatsioiden ja kiristysmetodien politiikkaa seuraa lakkaamaton merirosvous Välimerellä. Jatkuvasti saadaan uusia tietoja merirosvoaluksien ja lentokoneiden hyökkäyksistä rauhallisia kauppalaivoja vastaan. Yksinomaan syyskuun 19:sta päivän aikana merirosvojen hyökkäyksen kohteeksi on joutunut 6 englantilaista kauppalaivaa. Enemmänkin, kuten tietotoimisto Espagne tiedoittaa, Italia on "antanut" kapinallisille 12 vedenalaista venettä italialaisine miehistöineen. Roomassa, nähtävästi, luulevat tällä laskevansa sumua silmiin, salatakseen merirosvoutta harjoittavien vedenalaisten veneiden kansallisen kuuluvaisuuden. Hyödytön maskeeraus!

Samanaikaisesti viimeaikana on voimistunut italialaisten ja saksalaisten sotajoukkojen kuljetus Espanjaan. Eikä se olekaan mikään sattuma, sillä ainoastaan ilmeiset agressorien puolustajat eivät voi nähdä sitä, että Välimeren turvallisuuden probleemi on välittömässä yhteydessä Espanjan probleemin ratkaisun — Espanjan kansaa vastaan aletun agression lopettamisen kanssa.

Puheessaan Kansainliiton pleenumissa syyskuun 18 päivänä Espanjan hallituksen päämies Negrin lausui: "Italia valmistautuu lähettämään Espanjan alueelle kahta kertaa suuremman armeijan kuin se, mikä tällä hetkellä on Espanjassa... Älköön kukaan vastaisuudessa ilmaisko tietämättömyyttään".

Italian ja Saksan valtaussota Espanjan kansaa vastaan saa päivä päivältä yhä kärkevämmän luonteen. Tässä tilanteessa saavat erikoisen merkityksen taistelun kollektiiviset toimenpiteet agressiota vastaan, joiden ilmaisumuotoina ovat osaltaan Nyonin sopimukset. Ainoastaan tehokkaalla kollektiivisella taistelulla agressiota vastaan Espanjassa ja koko Välimeren vesistössä voidaan taata kansoille rauha ja turvallisuus.

G. ANBOR.

Piakkoin tulee näyttämölle uusi taiteellinen äänifilmi "Pugatshev". **Kuvassa:** kohtaus filmistä "Pugatshevin läheiset kavaltavat hänet". Pugatshevin roolissa tasavallan ansioitunut näyttelijä K. V. Skorobogatov. (Sojuzfoto)

Yhdysvalloissa olevan Kiinan lähettilään protesti

New York, 19 syysk. (TASS). Yhdysvalloissa oleva Kiinan lähettiläs Van Tshzhen-Tin kävi valtion sihteerin (ulkoministerin) Hullin luona ja lausui hänelle protestin sen johdosta, että Roosevelt on julistanut aseiden vientirajoituksen Kiinaan ja Japaniin.

Lähettiläs osoitti, että se asettaa Kiinan epäedulliseen asemaan, sillä sotatarpeilla varustamisessa Kiina suuressa määrässä riippuu ulkomaista, sitä vastoin kun Japani tuottaa niitä itse.

Japanilaiset sotajoukot alkavat Nankinin pommituksen

Tokio, 20 syysk. (TASS). "Domej Tsusin" tiedonantojen mukaan, Japanin laivaston kolmannen eskaaderin komentaja Hasegava syyskuun 19 päivänä saattoi Englannin, Yhdysvaltojen, Saksan, Ranskan, SSSR:n, Italian ja Belgian pääkonsulien tietoon Shanghaissa, että japanilaiset merivoimat syyskuun 21 päivän puolesta päivästä alkaen alkavat intensiiviset ilmaoperatsiot Nankinia vastaan, joka muodostaa "Kiinan japanilaisvastaisen keskuksen". "Tämän vuoksi, — lausui Hasegava, — on toivottavaa, että ulkomaalaiset laitokset aikanaan poistuisivat Nankinista ja sen ympäristöstä, sillä Japanin merivoimat kaikesta halustaan huolimatta eivät voi taata niiden turvallisuutta".

Tietotoimiston Shanghaissa oleva kirjeenvaihtaja vakuuttaa, että Hasegavan tiedonanto on herättänyt suurta levottomuutta Nankinissa. Kiinan hallitus on kuitenkin päättänyt jäädä toistaiseksi Nankiniin.

Englannin ja Ranskan sotalaivat jäävät Nankiniin

Lontoo, 20 syysk. (TASS). Reuterin Shanghaissa oleva kirjeenvaihtaja tiedoittaa, että Englannin ja Ranskan aasialaisten eskaaderien komentajat amiraalit Little ja Lebigeau syyskuun 20 päivänä kategoorisesti hylkäsivät Japanin pyynnön englantilaisten ja ranskalaisten sotalaivojen poistamisesta Nankinista Jantzijoen yläjuoksuun sen johdosta, koska Japanin komentajisto aikoo syyskuun 21 päivänä alkaa Nankinin intensiivisen pommituksen.

Tämän pyynnön oli tehnyt Japanin amiraali Hasegava, joka varoitti ulkomaiden edustajistoja Nankinin pommituksen alkamisesta.

Englannin ja Ranskan laivastojen komentajat osoittivat Hasegavalle, että Japanin viranomaiset kantavat täyden vastuun jokaisen Englannin ja Ranskan alamaisen kuolemisesta ja haavoittumisesta japanilaisten lentokoneiden hyökkäyksen aikana Nankiniin.

Rikkaita ostajia

Päivällisaikana kolhosnikat keskustelivat asioista, runsaasta sadosta, kunkin perheen suunnittelemista ostoksista. Viktor Rybinskij kynä kädessä teki ennakkolaskelmia ansioistaan. Pieni numerosarja herätti 20-vuotisessa pojassa ilon ja hämmennyksen sekaisen tunteen: hän, Orzhevskin KTA:n rivitraktoristi ansaitsee tänä vuonna yli 400 puutaa viljaa ja 1000 ruplaa rahassa:

— Mihin panisi tällaisen leivänpaljouden?!

Illalla Rybinskij teki isäntämiehen päätöksen: 40 sentneriä myy viljaa valtiolle; viljasta saaduilla rahoilla ostaa Orzhevskin selpoosta muodikkaan talvipalttoon, puvun, kengät, polkupyörän, kirjoja; morsiamelleen ostaa lahjaksi ainakin 20 metriä kallisarvoista kangasta...

Voronezhin alueen koperatsiolla alkoivat kuumat päivät. Suuria ansioita saaneet kolhosnikat tekevät kaupoille suuria tilauksia. Henkilökohtaiset tilaukset kaunopuheisesti kuvastavat maaseudun varallisuuden ja kulttuurin huomattavaa kasvua. Mitä onkaan näissä tilauksissa! Kallishintaisia pukuja, silkkiä, polkupyöriä, kotitaloudessa tarvittavia sähkövälineitä, kauniita kuosijalkineita, valokuvauskoneita, kauniita astioita.

Kolhoosien tilaukset ovat jo nousseet alueella 75 miljonaan ruplaan, joka moninkertaisesti ylittää viimevuotisen numeron. Kolhosnikat ovat tilanneet 22 tuhatta polkupyörää, 2 tuhatta patefonia, 8 tuhatta taskukelloa, 1.500 haulikkoa, 162 tuhatta paria jalkineita, 300 tonnia emaliastioita, 25 miljonan ruplan arvosta erilaisia kankaita.

Viisisataa miljonaa

Potanebskin rajonin Berijan nim. om. kolhoosissa kaikki työkykyiset ovat tällä hetkellä mandariinipuiden pönkityksessä. Oksat kirjaimellisesti katkeilevat hedelmien painosta. Tässä kolhoosissa eivät ole harvinaisia sellaiset puut, joissa on 3.000—4.000 mandariinia, sitä vastoin kuin keskinkertainen sato on tavallisesti 600—700 kappaletta puusta. Runsas sato valmistuu hedelmäviljelyksillä. Mandariinit jo muuttavat väriänsä, muuttuvat vaaleanviheriöiksi. Keltaisiksi ne tulevat lokakuussa, ja silloin alkaa niiden korjaaminen. Tänä vuonna Grusian hedelmäviljelysalueiden kolhoosit ja sovhoosit antavat maalle 500 miljonaa mandariineja, appelsiineja ja sitruuneja, kaksi ja puoli kertaa enemmän kuin viime vuonna.

Kobuletskin rajonin Voroshilovin nim. om. kolhoosi arvelee korjaavansa 2 miljonaa mandariinia. Kokonaisen rautatiejunan maukkaita ja meheviä hedelmiä antaa ainoastaan yksi kolhoosi, ja niitä on tasavallassa lähes 200.

Kolhoosit valmistautuvat rikkaan sadon korjaamiseen. Aikaisempina vuosina hedelmät leikattiin irti saksilla, koreissa kannettiin ja sen jälkeen perunoiden tavoin kaadettiin kasoihin. Tänä vuonna hedelmien korjaaminen järjestetään toisin. Hedelmien irroittamista varten kolhoosit on varustettu originaalisilla hedelmänirroittajilla. Hedelmien kerääjät on varustettu erikoisilla laukuilla. Näistä laukuista hedelmät pakataan välittömästi erikoisiin laatikkoihin.

J. Domoratskij.
Tbilisi.

Karjalan Valtion Kansallisesta teatterista

Tähän saakka on Karjalan Valtion Kansallinen teatteri ollut lujassa uskossa siitä, että se on todellinen Karjalan rahvaan kansallinen teatteri, vaikka työskenteleekin suomen kielellä. Jälkeen "Pravdan" kirjoituksen, jossa osoitettiin, että Karjalassa ei ole karjalaista teatteria, astui kysymys kärkevästi kollektiivin eteen Kansallisen teatterin olemuksesta. Onko todellakin Karjalassa Kansallista teatteria, vai kantaako se formaalisesti nimeään? Tätä kysymystä käsiteltiin kaksi päivää teatterikollektiivin kokouksessa.

Sekä taiteellinen, että puoluejohto tunnustivat täydellisesti, että Karjalan Kansallinen teatteri kantoi formaalisesti nimeään, ollen sokeasti spionien ja porvarillis-natsionalististen ainesten ohjauksen alla, orientautui ainoastaan ulkomailta tulleeseen suomalaiseen katsojaan. Kokouksessa tunnustetut virheet johdon taholta eivät lainkaan puhu siitä, minkälainen asema on teatterissa tällä kertaa, jolloinka sen täytyy alkaa työskentelynsä suomen ja karjalan kielellä Karjalan Konstitutsiomme mukaisesti.

MINKÄLAISET OLIVAT SITTEN TEATTERIN VIRHEET?

Samanaikaisesti kun Karjalan Kansallinen teatteri valmisti peruskaadereitaan Leningradissa lähetti Narkompros ja Aluekomitea ulkomailta importeeratun 20-henkisen harrastelijaryhmän valmistautumaan Kansallisen teatterin näyttelijöiksi. Ensimmäisestä päivästä tämä ryhmä osoittautui moraalisesti rappeutuneeksi. Nuoret teknikumissa kasvavat näyttelijät näkivät täällä jo miten ulkolaiset "spesialistit" juopottelivat ja tappelivat. Myöhemmin saavuttuaan Petroskoihin teatterin tuotannolliseen työhön täytyi heti eroittaa rappeutuneet Jukka ja Katri Ahti (jotka myöhemmin löysivät paikkansa radiokomiteassa). Teatterista poistui näyttelijä Roine ja matkusti fasistiseen Suomeen. Juopottelun ja rappeutuneisuutensa vuoksi eroitettiin Rasi, joka seuraavana päivänä matkusti Suomeen.

Tämä oli riittävänä hälyytyksenä teatterin johdolle, jonka olisi pitänyt tarkastaa kaikki ulkolaiset "spesialistit", mutta teatterissa löysivät paikkansa edelleenkin sellaiset henkilöt, kuten Lindeval, joka levitti parjausjuttuja teatterista ja Sovettiliitosta, myöhemmin matkustaen Ameriikkaan. Fasistien agentti spiooni Turunen ja Kääriäinen esiintyi Kansallisen teatterin näyttelijän nimen varjolla tehden fasistista agitatsiota. Kääriäinen on istuttanut Kansalliseen teatteriin vahingollisia aatteita ja loosungeja, joita poliittisesti sokeat ihmiset toistelevat vieläkin.

Teatterin johtoa eivät nämä seikat yhtään opettaneet, mutta spioneille ja porvarillis-natsionalisteille Roviolle, Irklisille ja Hyppöselle tämä oli mieleen ja he vakuuttivat teatterin peruslinjan oikeaksi.

Tämä oli kaikki vähän. Poliittisesti sokea töllistelevä teatterin johto jatkoi edelleenkin samaa politiikkaa, keräten ympärilleen näitä "korvaamattomia spesialisteja". Teatterin palvelukseen otettiin Dalberg Maiju, jonka sovettioikeus tuomitsi ansionsa mukaan, kansan vihollisena. Teatterikollektiivin vastustuksesta huolimatta otettiin teatteriin ja istutettiin vastuunalaiselle paikalle Pesonen, joka oli eroitettu puolueesta natsionalistina. Sama Pesonen lähetti vaimonsa Amerikaan, saaden vaimonsa suomentamasta näytelmästä 600 rpl. teatterista, joka osoittautui kelvottomaksi käännökseksi ja ei voida esittää.

Nyt, jolloin teatterimme on asetuttava kokonaan uusille raiteille, jolloin se tulee työskentelemään kahdella tasavallan kielellä, nousee kysymys: pystyykö teatteri suoriutumaan tästä vastuunalaisesta tehtävästä?

Teatterissa työskentelee edelleenkin Kuusiniemi, joka useampaan kertaan on esiintynyt kuten sovettitaiteen vihollinen. Kesäkiertueen aikana joi Kuusiniemi itsensä humalaan, esiintyen parjaavasti teatteriopiston oppilaita kohtaan, haukkuen heitä kulttuurittomiksi, kieltätaitamattomiksi lurjuksiksi.

Karjalan taiteen dekaadin aikana Leningradissa hän parjasi karjalaista taidetta, pitäen sitä kelvottomana roskana esitettäväksi Leningradissa. Kokouksessa taiteellinen ohjaaja Nyström nimitti häntä sovettitaiteen viholliseksi, mutta kokouksen loputtua kieltäytyi sanoistaan, luultavasti siksi, että muutamat näyttelijät, kuten esim. NKP(b):n kandidaatti tov. Salmi alkoi puolustelemaan Kuusiniemeä. Olipa tehty ehdotus, että pantaisiin äänestykseen onko Kuusiniemi sovettitaiteen vihollinen, vaiko ei.

Teatterin johtavassa työssä on työskennellyt K. Sevander, joka moraalittomalla käyttäytymisellään, rikkoen sovettiteatterin etiikkiä perhe-elämässä ja teatteriopiston tyttöoppilaitten keskuudessa, on joutunut vastaamaan teoistaan toverioikeuden edessä. Sevander ei ole kehittänyt itseään regissöörinä ja on joutunut poistettavaksi hänelle uskotusta regissöörin työstä.

Teatterissa työskentelee Julius Kallio, joka useampia vuosia on viettänyt moraalitonta elämää, erikoisesti teatterin kiertueella ollessa. Kallio jätettiin teatteriin, ehdolla, että jos hän parantaisi käytöksensä. Hän käyttää jatkuvasti väkijuomia. Juliuksella ei ole mitään yhteistä todellisen teatterin kanssa, paitsi suuri määrä amatöörinäyttämöltä tuotuja stamppeja. Hänet on vapautettu regissöörin tehtävästä jo pari vuotta sitten kykenemättömänä henkilönä. Yksi parhaimmista ja lahjakkaimmista näyttelijöistä Matti Ljubovin, joka on päättänyt sovettiteatterikoulun Leningradissa on tuntemattomista syistä samassa palkkakategoriassa harrastelija Niemisen kanssa.

Luokkavalppauden puuttuminen ja poliittinen huolettomuus on teatterissa päässyt rehoittamaan ja joskus se puhkeaa kukkaansa. Ei millään muulla ole selvitettävissä se seikka, että kesäkiertueen aikana ainoana huvituksen muotona oli korttipeli, jonka aktiivisimpana osanottajana oli puolueen jäsen J. Siikki. Kesäkiertueen aikana eräs nuorisoliittolaisista huomautti kokouksessa puolueorganisaattorille Hoffrenille ja taiteelliselle ohjaajalle Sevanderille heidän epätaktillisesta yöllisestä seurustelusta tyttöjen kanssa, niin naurettiin tälle ja huomauttaja ristittiin siveysapostoliksi. Tämän kaiken jälkeen on selvää, miksi parhaimmatkin nuorisoliittolaiset vaipuivat juopotteluun ja kaikkien edellämainittujen henkilöitten talutusnuoraan.

Kaikki nämä tärkeät kysymykset eivät saaneet terävää itsekritiikkiä. Kysymyksiä ei asetettu korkeasti periaatteelliselle tasolle, vaan käsiteltiin pieniä toisarvoisia, egoistisia kysymyksiä.

Puolueorganisaattori Hoffren tunnusti omat virheensä, valittaen kykenemättömyyttään — tiedoittaen kokoukselle, että taiteellinen ohjaaja Nyström johti teatterin ideologista linjaa kansan vihollisten Irklisin ja Hyppösen kautta — puoluejärjestön ohi.

Oliko taidehallinnon päällikkö Bordjug kaikesta tästä tietoinen? Olisi täytynyt tietää, siksihän hän on johtaja, mutta Bordjugia eivät intreseeranneet nämä kysymykset, sillä eihän hän ole käynyt yhtään kertaa Kansallisessa teatterissa. Teatterimme ei tähän mennessä tunne Bordjugia. Monista kollektiivin pyynnöistä ei hän tullut selostamaan teatterimme edessä olevista tehtävistä. Teatterissa puuttui jatkuvasti poliittinen ja teknillinen opiskelu, jos oli, niin se oli formaalista. Ei yhtään selostusta kuultu leniniläis-stalinilaisesta kansallisuuspolitiikasta.

Kaikesta tästä olisi kuitenkin väärin tehdä johtopäätös, ettei Kansallisessa teatterissa ole mitään hyvää, ja etteikö se pystyisi ratkaisemaan edessäolevia tehtäviään. Peruskollektiivi teatterissa on terve poliittisesti sekä moraalisesti, ja myös kykenee luovaan työhön.

Teatterin peruskollektiivi tervehti, otti ilolla ja lämmöllä vastaan karjalan kielen ja kulttuurin omaksumisen. Se haluaa, voi ja tulee työskentelemään karjalan ja suomen kielillä. Lähiaikoina teatteri antaa ensimmäiset esityksensä karjalan ja suomen kielellä.

Nykyhetkellä on välttämätöntä teatterin tarkistaa rivinsä, puhdistaa se moraalisesti rappeutuneista ja teatterin kehitystä jarruttavista aineksista, on puhdistauduttava kaikesta rajantakaa tuoduista rappeutuneista elämäntavoista. Teatteriin täytyy jäädä henkilöt, jotka rakastavat taidetta, rakastavat sovetti-isänmaata, tekevät sen eteen kaikkensa ja näin auttavat Karjalan kansan kulttuurin kehitystä. Peruskollektiivi on juuri tällainen, se rakastaa taidetta, täytyy vaan auttaa sitä tässä kunniakkaassa ja tärkeässä tehtävässä.

Jukka Kahi.
Teppo Kotsalainen.

Tuholaisten pesä Tunkuan lespromhoosissa

Tunkuan lespromhoosissa ovat rauhassa häärineet kansan viholliset. Muutama aika sitten "Krasnaja Karelijassa" osoitettiin, että Tunkuan lespromhoosissa on saatava puhdistus aikaan. Kun ryhdyttiin tämän perusteella tutkimaan lespromhoosin aparaattia, niin selvisi, että lespromhoosin kassanhoitaja Peltoniemi on aktiivinen bandiitti. Tämän samaisen Peltoniemen veli on toiminut Uhtuan väliaikaisen hallituksen jäsenenä. Mironov, joka toimi lespromhoosissa talousmiehenä, on kauppiaan poika, Krikkujev, punktin johtaja — aktiivinen bandiitti, A. Jepifanov on istunut vankina spionaashista ja sen jälkeen löytänyt lämpimän paikan lespromhoosista.

Nämä kansan viholliset pääsivät Tunkuan lespromhoosiin lespromhoosin tirehtöörin Nesgovorovin ja spesialiosaston johtajan Semenovin käsien kautta. Mainitut henkilöt, jotka vieläkin on syytteeseen asettamatta, käyttivät hyväkseen kommunistien lyhytnäköisyyttä ja suorittivat rauhassa katalaa tuhotyötään.

Lespromhoosin entinen tirehtööri Kolu, joka Koivuniemen selsovetin alueella tuhosi 135.000 ruplaa valtion varoja, on syytteeseen asettamatta ja tänäkin päivänä tämä ammattituholainen Kolu työskentelee lespromhoosissa. Tunkuan lespromhoosin aparaatti kaipaa vieläkin puhdistavaa luutaa, sillä siellä istuu vielä hämäräperäisiä ihmisiä.

A. Piivojev.

Vastaavan toim. sijainen
A. VIHOLAINEN

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vastaavan toimittajan sijainen ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. Karjalan kielisen materiaalin toimittaja, kirjeenvaihto-osasto ja asioidenhoitaja — 479. — Kirjaizien osasto i karjalankielizen materjualun redaktor — 479. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответственный редактор — 7-90, заместитель ответств. редактора и ответствен секретарь — 7-90. Зав. отделами — 7-23. Отдел писем и редактор материала на карельском языке — 4-79.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б), адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. Отдел об'явлений — 1-68. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А 1238 Заказ № 3247 Тираж 5989